

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) Az Egyesült Államok kormánya 2014. október 16-án bejelentette, hogy *Michelle Lee*-t jelölte az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (United States Patent and Trademark Office, USPTO) igazgatójának a következő két évre. A hivatalnak *David Kappos* 2013. februári távozása óta nem volt állandó igazgatója.

A jelölést megerősítő nyilatkozatában Penny Pritzker kereskedelmi miniszter kijelentette, hogy Lee „bizonyítottan jó vezető erős igazgatási képességekkel, aki több évtizedes jogi, műszaki és üzleti tapasztalattal rendelkezik, és valódi eredményeket fog szolgáltatni nemzetünk innovátorai számára.”

Lee 2003-tól 2012-ig a *Google* szabadalmi igazgatója volt. 2014. januárban nevezték ki az USPTO igazgatóhelyettesének. Az igazgatóvá való kinevezést a Szenátusnak még jóvá kell hagynia.

B) Az USPTO 2014. december 8-án bejelentette, hogy 2015. szeptember 30-ig meghosszabbítja a „végső elutasítás utáni megfontolásra vonatkozó, 2.0 jelű kísérleti programot” (after final consideration pilot 2.0 Program, AFCP 2.0). Ez a program felhatalmazza az elővizsgálókat arra, hogy hasznossági szabadalmak esetén saját belátásuk szerint legfeljebb további három órát fordítsanak vizsgálatra és/vagy egy válasz megfontolására a végleges elutasítás után annak eldöntésére, hogy a válasz a bejelentést elfogadásra kész állapotba helyezi-e. Az elővizsgáló arra is felhatalmazást kap, hogy érintkezésbe lépjen a bejelentővel abból a célból, hogy szóbeli tárgyaláson beszéljék meg az elővizsgáló fenntartásait azokkal a módosításokkal kapcsolatban, amelyek nem helyezik a bejelentést elfogadásra kész állapotba.

Az AFCP 2.0 program célja háromszoros: a bejelentők által benyújtott, folytatólagos vizsgálatra irányuló kérelmek számának, és ezáltal a szabadalmi elővizsgálati eljárások költségének lényeges csökkentése; az együttműködés növelése az elővizsgálók és a bejelentők között; és az elővizsgálat meggyorsítása általában, hogy a szabadalmakat gyorsabban engedélyezzék.

A program egy új vonását is kidolgozták, amely az „AFCP 2.0 válaszúrlapra” (AFCP 2.0 Response Form) vonatkozik, és amely 2014. december 4-től kezdve áll az elővizsgálók rendelkezésére; ennek célja, hogy javítsa a kapcsolattartást a hivatal és a bejelentő között.

---

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

Ezt az űrlapot csatolni kell az AFCP 2.0 kérelemhez, függetlenül attól, hogy az elővizsgáló szükségesnek tart-e szóbeli meghallgatást, vagy sem. Abban az esetben, ha az elővizsgáló megtagadja az AFCP 2.0 alapon történő szóbeli tárgyalást, ez az űrlap lehetőséget nyújt az elővizsgáló számára ahhoz, hogy tájékoztassa a bejelentőt az elutasítás okairól.

Az AFCP 2.0 program keretében a bejelentőnek válaszolnia kell az elutasító végzésre, és a válasznak tartalmaznia kell:

1. kérelmet a válasz megfontolására az AFCP 2.0 válaszűrlap felhasználásával;
2. legalább egy igénypont módosítását, amely azonban nem tágíthatja az oltalmi kört;
3. állítást, hogy a bejelentő kész részt venni az elővizsgáló által kezdeményezett szóbeli tárgyaláson válaszának megbeszélése céljából; és
4. a szükséges illetekeket.

Az AFCP 2.0 keretében csupán egyetlen kérelmet lehet benyújtani egy függő végző elutasításra adott válaszként.

C) Az USA Legfelsőbb Bírósága (Supreme Court) 2014. október 15-én a *Teva Pharmaceuticals USA Inc. (Teva) v. Sandoz Inc. (Sandoz)*-ügyben szóbeli meghallgatást tartott. Abban a kérdésben kellett döntenie, hogy egy újbóli vagy világos hiba esetén alkalmazandó szabványos eljárás szerint kell-e eljárni, amikor a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) egy körzeti bíróság igénypont-szerkesztési döntését alátámasztó ténymegállapításait vizsgálja felül.

Az ügy előzménye, hogy a Teva a Copolymer-1-nek nevezett polipeptidre vonatkozó számos szabadalommal rendelkezik. A Copolymer-1 a sclerosis multiplex kezelésére szolgáló Copaxone gyógyszer hatóanyaga. A Teva bitorlásért beperelte a Sandozt, mert az utóbbi kérte az Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hatóság (FDA) hozzájárulását ahhoz, hogy forgalmazhassa a Copaxone generikus változatait.

A körzeti bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Teva igénypontjaiban hogyan kell megszövegezni a „molekulásúly” kifejezést; ezekről az igénypontokról a Sandoz azt állította, hogy azok határozatlanság miatt érvénytelenek. A körzeti bíróság a „molekulásúlyt” úgy értelmezte, hogy az az átlagos molekulásúly csúcsértéke a leírások, az elővizsgálatok története és külső bizonyítékok (ideértve a Teva műszaki szakértőjének a tanúvallomását) elemzése alapján. A CAFC tanácsa „újbóli felülvizsgálati szabványt” alkalmazott, és megállapította, hogy a „molekulásúly” kifejezés határozatlan.

A legfelsőbb bíróság előtti meghallgatáson a Teva azzal érvelt, hogy a polgári törvénykönyv 52(a) szabálya a ténymegállapítások alapos felülvizsgálatát kívánja. A Teva érvelése szerint a technika állására vonatkozó ténymegállapítások tiszteletet érdemelnek. Ennek megfelelően a Teva arra utalt, hogy a CAFC tévedett, amikor elmulasztotta figyelembe venni a körzeti bíróság megállapításait

- arra vonatkozóan, hogy mi az „átlagos molekulásúly” kifejezés feltételezett jelentése;
- arról a szakvéleményről, amely szerint a Teva szabadalmaiba egy számot vittek be; és

– arról, hogy egy szakember hogyan értelmezné a Teva bejelentései elővizsgálatának a történetét.

Alito bírót azt kérdezte, hogy az igénypontoszerkesztés különbözik-e attól, amikor törvényekben vagy rendeletekben kifejezéseket értelmeznek. A Teva jogi képviselője azt válaszolta, hogy a törvényeket és a rendeleteket az általános közönség olvassa, és az azokban levő kifejezések jogi jelentésének a meghatározása törvényi kérdés, míg a szabadalmi igénypontokat szakosodott közönség olvassa, ami szakértők tanúvallomását teheti szükségessé kifejezések szakemberek szerinti értelmezésével kapcsolatban.

Roberts bírót és *Kagan* bírót azt kérdezte, hogyan kell határvonalat húzni ténykérdések és jogi kérdések között szabadalmi igénypontok szövegezésekor. A Teva jogi képviselője azt válaszolta, hogy egy szakmai kifejezés jelentésére vonatkozó tanúkihallgatás kiegészítő ténymegállapítás, amely igazolja a felülvizsgálatot, míg a kifejezések értelmezése az igénypontoszerkesztés szabályai szerinti belső feljegyzések alapján újbóli felülvizsgálatnak alávetett jogi értelmezés.

A kormány nevében a főügyész helyettes azzal érvelt, hogy alapos felülvizsgálatra jogosult ténymegállapítások azok, amelyek legalább részben a szabadalmon és annak elővizsgálati történetén kívüli bizonyítékon alapulnak, míg arra vonatkozó következtetések, hogy egy szakember hogyan értelmezné szabadalmi igénypontokat, ilyen ténymegállapítások fényében jogi természetűek.

Ezután a *Sandoz* érvelése következett, amely szerint az igénypontoszerkesztéshez tartozó minden tény összefügg azzal a végső jogi kérdéssel, hogyan kell szabadalmi igényponti kifejezéseket megfogalmazni, és ezért szükség van újbóli felülvizsgálatra. A *Sandoz* továbbá azzal érvelt, hogy tisztán jogi szempontból az igénypontoszerkesztésre vonatkozó értelmezési kérdések kezelése elkerülhetővé teszi a *Roberts* bírót által felvetett ellentmondó döntések problémáját. A *Sandoz* szerint ritkák az olyan ügyek, amelyekben kétségbe vonnák alapvető tudományos tényeket.

Alito bírót ismét azt kérdezte, hogy hogyan lehet összehasonlítani a szabadalmi igénypontoszerkesztést a jogértelmezéssel, és azt javasolta, hogy ha az igénypontoszerkesztés hasonlít a jogértelmezéshez, nincs szükség arra, hogy alávegyék világos hiba-felülvizsgálatnak, míg ha az igénypontoszerkesztés hasonlít egy okmány- vagy szerződésértelmezéshez, az 52(a) szabály szerinti világos hibavizsgálat jöhet számításba. A *Sandoz* jogi képviselője ezzel egyetértett, arra a korábbi *Markman*-döntésre hivatkozva, amely szerint az igénypontoszerkesztést jogi ügyletként kell elvégezni, mert egy szabadalom nyilvános dokumentum, amely harmadik felekre nézve kötelező.

Sotomayor bírót azt kérdezte, hogy a Teva-szabadalmak vizsgálati aktáiban található ellentmondó állítások a jelen esetben okot adhatnak-e határozatlanság miatti kifogásra. A *Sandoz* jogi képviselője egyetértett azzal, hogy a Teva elővizsgálati aktái tartalmaznak rendelkezést ilyen szempontból.

A legfelsőbb bíróság döntése 2015. első felében várható, és szakmai körökben nagy várakozás előzi meg, mert jelentősen befolyásolhatja azt a módot, ahogyan a CAFC felülvizsgálja a körzeti bíróságok igényponyszerkesztéssel kapcsolatos döntéseit.

D) A kaliforniai *Apple* 2014-ben piacra dobta *Apple Watch* nevű okosóráját, azonban a *Watch* szó előtt hiányzik az „i” betű, ellentétben az *iPhone*-nal, az *iPad*-del és az *iPod*-dal. Ennek az az oka, hogy a *Proben*di cég 2008-ban Európában lajstromoztatta az *iWATCH* védjegyet. Ezt a céget az olasz *Daniela Di Salvo* alapította 2007-ben, aki kijelentette, hogy cége az egyetlen, amely jogosan használhatja ezt a védjegyet Európában, és hozzáfűzte, hogy bármilyen jogtalan használat esetén megtenné a szükséges lépéseket. *Di Salvo* azt is bejelentette, hogy készül saját okosóráját piacra vinni *iWATCH* névvel.

Az *Apple* nem volt hajlandó kommentálni, hogy névválasztása a *Proben*di védjegye miatt történt-e.

Argentína

Az Argentin Szabadalmi Hivatal 2014. augusztus 15-én rendeletet bocsátott ki, amely szerint a hivatalnál 2013. január 1-je előtt benyújtott olyan szabadalmi vagy használatiminta-bejelentések tulajdonosai, amely bejelentések kapcsán legalább egy külföldi bejelentés elsőbbségét igényelték, kötelesek tájékoztatni a hivatalt az elsőbbségi bejelentés státuszáról. Ennek elmulasztása esetén az argentin szabadalmi vagy használatiminta-bejelentést a hivatal ejtettnek fogja tekinteni.

Az ezen rendelkezés által érintett argentin szabadalmi vagy használatiminta-bejelentéseknek a következő követelményeket kell kielégíteniük.

- a) Függőben kell lenniük, vagyis a bejelentésre az Argentin Szabadalmi Hivatal még nem engedélyezett oltalmat.
- b) 2013. január 1-je előtt benyújtottnak kell lenniük.
- c) Az argentin bejelentés elsőbbségét a Párizsi Unió Egyezmény szerint kellett igényelni.

A hivatal fenti rendelkezése nem érinti azokat a szabadalmi vagy használatiminta-bejelentéseket, amelyek nem elégítik ki a fenti követelményeket.

Ausztrália

Ellentétben az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának egy hasonló ügyben tett megállapításával, az Ausztrál Szövetségi Bíróság (Australian Federal Court, AFC) a *D’Arcy v. Myriad Genetics Inc.* (*Myriad*) -ügyben egyértelműen fenntartotta egy korábbi saját döntését, amely szerint az elkülönített génszekvenciák szabadalmazhatók.

Miként az Egyesült Államokban is, az ügy tárgya a *Myriad* egy olyan szabadalma volt, amely elkülönített, de a természetben előforduló olyan *BRCA1* génre vonatkozott, amelyet mell- és méhrák diagnosztikai próbájában használnak. Ausztrália nem engedélyezi a ter-

mészetben előforduló dolgok szabadalmazását, hacsak nem játszik szerepet „olyan humán beavatkozás, amely a dolgok mesterséges állapotát idézi elő”.

Bár az ügyben a felperesek azt állították, hogy az elkülönített nukleinsavak lényegesen nem különböznek a természetben előforduló nukleinsavaktól, és ezért természeti termékek, amelyek nem képezhetik érvényes szabadalom tárgyát, az alperesek ezzel nem értettek egyet, és azzal érveltek, hogy az elkülönített nukleinsavak valójában különböznek kémiai, szerkezetileg és funkcionálisan a humán sejtekben található nukleinsavaktól. Végül az Ausztrál Szövetségi Bíróság egy korábbi jogeset (*National Research Development Corporation v. Commissioner of Patents*) elveit alkalmazta, és egyetértett az alperesekkel, megállapítva: „A cDNA-t tartalmazó elkülönített nukleinsav egy mesterségesen létrehozott tényállást eredményezett gazdasági haszonnal. Az igényelt termék indokoltan lehet szabadalom tárgya.”

A bíróság azon a nézeten volt, hogy egy olyan személy, akinek az ügyessége és erőfeszítése kereskedelmileg hasznos DNS elkülönítéséhez vezetett, megérdemli a szabadalommal való jutalmazást, amire nem kerülhetne sor, ha azt gondolnák, hogy az ilyen jellegű szabadalmak lényegükben fogva nem oltalmazhatók.

Az ügyben tapasztalt reakciók egyensúlyban vannak. A bírósággal egyetértők azt gondolják, hogy a szabadalmakra az ilyen technológiák magas kifejlesztési költségének ellensúlyozására van szükség, és a szabadalmak hozzájárulnak a további kutatáshoz és innovációhoz. Másrészt e nézet ellenzői azt hiszik, hogy az ilyen szabadalmak korlátozzák a genetikai próbákkal és a genetikai betegségek kezelésével kapcsolatos kutatást és fejlődést, és túlságosan költségessé teszik a páciensek számára a genetikai betegségek diagnosztikai próbáját. A legtöbb ország azonban, ideértve Ausztráliát is, a szabadalmazott tárgyak kísérleti felhasználására vonatkozó kivételekről gondoskodik szabadalmi törvényeiben, ezért valószínűleg korlátozott az ilyen bírósági döntés hatása az alapvető kutatásra és fejlesztésre. Ha pedig a szabadalmazott tárgy ilyen kutatása és fejlesztése függetlenül szabadalmazható, de bitorló találmányhoz vezetne, vannak olyan mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik az új találmány szabadalmazása számára találmánya használatát. Ezek a mechanizmusok magukban foglalják többek között az önkéntes licencadást vagy a kényszerengedélyt.

A Myriadnak a BRCA1 és a BRCA2 génre vonatkozó főbb szabadalmi 2014-ben kezdtek lejárni, azonban a technológia már meghaladta az ezen szabadalmak által védett diagnosztikai próbák típusait. A vállalat vezetői jelezték, hogy új technológiákat dolgoztak és dolgoznak ki, amelyek a mellrákpróbán kívül egyéb próbákat is lehetővé tesznek.

Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bírósága azon döntésének, hogy nem engedélyeznek szabadalmakat elkülönített génszekvenciákra, érdekes hatása lehet, hogy a biotechnológiai cégek kezdenek szabadalmak helyett inkább kereskedelmi titkokra támaszkodni. Így például a Myriad a génszekvenciákat és -mutációkat meg szokta osztani az Országos Egészségvédelmi Intézet (National Institute of Health) nyilvános adatbázisaival, és együtt szokott működni akadémiai tudósokkal mutációk elemzésében, azonban most saját adatbázisának a fejlesztésére összpontosít, ami valójában gátolhatja az innovációt. Másrészt viszont a

szabadalmak a találmány megvalósítását lehetővé tevő kinyilvánítást tesznek szükségessé, és korlátozott ideig tartó monopóliumot szolgáltatnak.

Ausztria

A vitatott szabadalom új benzimidazol-származékok (triviális nevükön: omeprazol-származékok) alkalmazására vonatkozózt gyomor- és vékonybélfekélyek kezelésére szolgáló gyógyászati készítmények előállításához, és svájci típusú igénypont alakjában volt megszüvegezve. Korábbi döntéseiben a legfelsőbb bíróság a szabadalmat egy bitorlási per keretében semmisnek tekintette, mert az így szövegezett igénypontok nem írtak le meghatározott eljárást, és ezért a gyógyászati termékekre vonatkozó termékoltalom tilalma alá estek, ami abban az időben Ausztriára nézve érvényes volt.

A most tárgyalt megsemmisítési eljárás keretében a legfelsőbb bíróság úgy döntött, hogy a svájci típusú igénypontok mint célhoz kötött eljárási igénypontok összeegyeztethetők a termékoltalom tilalmával, mert nem a gyógyszert mint olyat védik, hanem az eljárást egy gyógyszer előállítására, amely egy meghatározott hatóanyag alkalmazásával egy meghatározott orvosi indikációra van definiálva. Egy meghatározott orvosi indikációra való korlátozás kizárja a gyógyszer monopolizálását, amit a termékoltalom tilalma is meg kíván akadályozni.

Az osztrák joggyakorlat szerint egy gyógyszer előállítására szolgáló eljárásnak „meghatározottnak” kell lennie. Egy tiszta keverési eljárás a termékoltalom tilalmának megkerülését eredményezné. A svájci igényponttípusnak megfelelően szövegezett igénypontok azonban nem vonatkoznak tiszta keverési eljárásra, mert egy betegség kezelésére felhasználható gyógyászati termék előállításához szükséges rendszabályok, így a hatóanyag formulázása és adagolása, valamint a gyógyszer megfelelő csomagolása nem triviálisak, hanem a mindenkori gyógyászati indikációból adódnak, és arra szolgálnak, hogy megvalósítsák az oltalmi kör ebből adódó korlátozását. Az a tény, hogy ezek a rendszabályok a szabadalmi igénypontban nincsenek részletesen ismertetve, nem teszi az eljárást határozatlanná, hiszen a szakember már ismeri ezeket a rendszabályokat.

Bahrein

A Bahreini Védjegy hivatal a munka folyamatosságának biztosítása érdekében felkérte a védjegybejelentőket, hogy nyújtsák be a hiányzó iratokat 2015. február 1-jéig. Ha egy bejelentő ezt elmulasztja, bejelentését megszüntnek nyilvánítják. A hivatalnál 2015. február 1-jétől kezdve csak egy felfrissített védjegy-bejelentési nyomtatványon lehet védjegybejelentéseket benyújtani, és a szükséges dokumentumokat három hónapon belül kell pótolni. A hivatal azt is bejelentette, hogy a fenti időponttól kezdve hangvédjegyeket is elfogadnak.

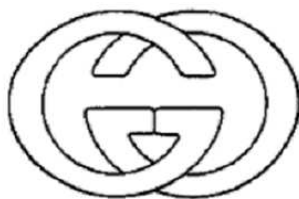
Belgium

Ahhoz, hogy fennmaradjon, egy védjegyet folytonosan korszerűsíteni kell. Ugyanakkor a jogtulajdonosnak felfrissítés által meg kell tartania védjegye vonzó jellegét, egyúttal biztosítva, hogy minden egyes módosított jelölés megtartsa megkülönböztető jellegét.

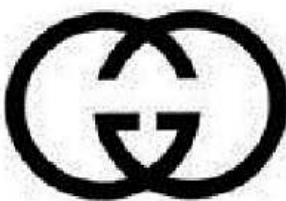
A különböző törvények ezt figyelembe veszik, és gondoskodnak arról, hogy a ténylegesen használt védjegy csak olyan elemekben különbözzék a lajstromozott alaktól, amelyek nem változtatják meg a védjegy megkülönböztető jellegét.

Az a kérdés azonban, hogy egy védjegy megkülönböztető jellege megváltozott-e, vita tárgyát képezheti. A Brüsszeli Kereskedelmi Bíróság egy újabb ítélete jó példát mutat az esetjog bizonytalanságára ilyen vonatkozásban.

A vizsgált ügy a jól ismert olasz *Gucci* divatcég és a ruházati cikkek és női fehérneműt árusító német *Gerry Weber* (Weber) közötti vitára vonatkozik. Weber a Benelux szellemi tulajdon-védelmi törvény 2.26.2(a) cikke alapján a Brüsszeli Kereskedelmi Bíróságnál megvonási keresetet indított a Gucci 432 186 és 468 535 sz., alább ábrázolt nemzetközi védjegylajstromozásai ellen:

Minthogy a Gucci képtelen volt bizonyítani e lajstromozások használatát, azt állította, hogy a 9 604 653 sz., alábbi közösségi védjegyének a használatát a két nemzetközi védjegy használataként lehet tekinteni:

A Brüsszeli Kereskedelmi Bíróság elutasította a Gucci kérelmét, megállapítva, hogy a közösségi védjegyet nem lehet a nemzetközi lajstromozás elfogadható változatának tekinteni. A bíróság megjegyezte, hogy a két G betűt eltérő stílusban írták, és azok a nemzetközi védjegyben eltérnek a közösségi védjegy G betűitől. E különbségek alapján úgy döntött, hogy a közösségi védjegy nem korszerűsített változata a nemzetközi lajstromozásoknak. Ezért a Gucci jogait a nemzetközi lajstromozásokban megvonták a Benelux államok vonatkozásában.

E döntés megítélésekor célszerű szemügyre venni ezen a területen az újabb jogeseteket, illetve azt a kérdést, hogy milyen módosítások tekinthetők elfogadhatónak a 2008/95/EC közösségi irányelv 12. cikke és a Benelux szellemi tulajdon-védelmi törvény 2.26.2(a) cikke alapján.

Megállapítható, hogy elhanyagolható különbségek, így egy jelölés stílusában megjelenő különbségek nem változtatnak meg egy védjegyet. Például az Európai Unió Általános Bíróságának (General Court, GC) egy korábbi döntése az alábbi megállapítást tartalmazza:

„Ahol egy kereskedelemben használt jelölés csupán elhanyagolható elemekben különbözik a lajstromozott alaktól, úgyhogy a két jelölést nagyjából egyenértékűnek lehet tekinteni, a lajstromozott védjegy használatának kötelezettségét teljesítettnek lehet tekinteni olyan jelölés használatának a bizonyításával, amely azt az alakot képezi, amelyben ezt (a jelentést) a kereskedelemben használják.”

Színek hozzáadása nem tekinthető a védjegy megváltoztatásának mindaddig, amíg az általános benyomás azonos marad.

A Brüsszeli Kereskedelmi Bíróság fenti döntése azt is megállapította, hogy egy védjegy stílusának a módosításai nem jelentik a védjegy megváltoztatását. Ez az érvelés összhangban van a GC esetjogával.

Egy védjegy uralkodó és megkülönböztető elemeinek a meghatározása rendkívül fontos, amikor azt kell megállapítani, hogy megváltozott-e a védjegy megkülönböztető jellege. Például ha a módosítás befolyásolja a védjegy uralkodó elemét, valószínű, hogy a védjegy megkülönböztető jellege is megváltozottnak tekinthető. Hasonlóképpen egy erősen megkülönböztető vagy uralkodó elem hozzáadása vagy elhagyása nagy valószínűség szerint megváltoztatja a védjegy megkülönböztető jellegét. Ezzel szemben egy tisztán deskriptív elem hozzáadása vagy elhagyása valószínűleg nem bír semmilyen következménnyel.

A GC például úgy döntött, hogy tisztán leíró kifejezések hozzáadása, amilyen a „vállalat” vagy (gyermekruházati cikkeknél) a „ranger”, elhanyagolható különbség. Szintén a GC döntött úgy, hogy egy leíró elemet, amely kisbetűkkel van írva és másodlagos helyzetet foglal el a védjegy alján, nem lehet úgy tekinteni, hogy az megváltoztatja egy védjegy megkülönböztető jellegét.

Egy védjegy fogalmi jelentésének a megváltozása szintén szerepet játszhat. Például a GC döntése szerint a FRUIT OF THE LOOM nem tekinthető a FRUIT szóvédjegy korszerűsítésének. Ezzel szemben nem változik meg a védjegy megkülönböztető jellege amikor egy hozzáadott elem azonos fogalmi jelentésű, mint a védjegy uralkodó vagy megkülönböztető eleme.

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (BPHH, Office for Harmonization in the Internal Market)

A) A BPHH nemrég közölt egy tájékoztatót arról, hogy az összetévesztés valószínűségének megállapítása szempontjából fontos szerepet játszik az összehasonlítandó védjegyek közös, nem disztinktív eleme, és megállapítja, hogy ilyen elemek esetén általában nem áll fenn az

összetévesztés valószínűsége, kivéve azt az esetet, amikor a fennmaradó ábrák vagy szövegek alapján a védjegyek hasonló általános benyomást keltenek.

Így a BPHH szerint fennáll az összetévesztés valószínűsége a COSMEGLOW és a későbbi COSMESHOW védjegy között kozmetikumokra a 3. áruosztályban, továbbá a CRE-ART és a későbbi PRE-ART védjegy között galériaszolgáltatások területén.

A BPHH szerint azonban nem állt fenn az összetévesztés valószínűsége a DURALUX védjegy és a későbbi VITALUX védjegy között kozmetikumokra a 44. áruosztályban.

Az összetévesztés valószínűségének a megállapítására nem állítható fel általános szabály, azt esetről esetre kell eldönteni.

B) A BPHH Általános Bírósága (General Court of OHIM, GC) 2014. szeptember 9-én döntést hozott egy süteményre vonatkozó, lajstromozott minta megsemmisítési eljárásában. A minta rajza a sütemény külső és belső megjelenését mutatta, töltelékkel egy metszősíkból.

Az a tény, hogy egy süteményre vonatkozó minta kapcsán ilyen ábrát nyújtottak be, önmagában nem volt elegendő annak a megállapításához, hogy a minta nélkülözi-e az egyéni jelleget. A BPHH fellebbezési tanácsa azért állapította meg, hogy a minta érvénytelen, mert a sütemény belsejében levő töltelékreteget nem lehetett az egyéni jelleg megítélésénél figyelembe venni, minthogy az a termék rendes használata alatt nem volt látható. Ezt az érvet a bíróság is fenntartotta annak ellenére, hogy a sütemény belsejében levő töltelékreteg rendes fogyasztás közben láthatóvá válik, amikor a süteményt eltörik.

Az a kérdés is felmerült, hogy a rendelet 4(2) cikke, amely egy összetett termék egyik komponenséről rendelkezik, itt alkalmazható-e. Vonatkozhat ez a rendelkezés más dolgokra is, mint a gépkocsik tartalékalkatrészei? A bíróság szerint igen, mert a rendeletnek erre a cikkére hivatkozni lehet eltérő termékek esetén is, feltéve, hogy azok kielégítik a vonatkozó kikötéseket. Az ilyen esetekben az jelentené a legnagyobb kihívást, ha azt kellene bizonyítani, hogy az alkatrész látható részei önmagukban újak és egyéni jelleggel rendelkeznek.

Ha rendes használat esetén elfogadjuk a láthatóság kevésbé korlátozó értelmezését, nincs szükség túlzott képzelőerőre ahhoz, hogy azt higgyük: ez a kihívó követelmény valójában kielégíthető. Például ezzel a kérdéssel szembesülhetünk 3D nyomtatás esetén élelmiszerek kapcsán is, hiszen néhány éven belül az ételek egy teljesen új világa jelenhet meg meglepően új szerkezettel és/vagy (ehető) anyagokkal.

Tekintettel a gyorsan változó világra, amelyben a minta és a művészet keveredhet, és ha figyelembe vesszük a BPHH mintákra vonatkozó konvergenciaprogramját, számításba kell vennünk jövőbeli innovációk vagy alkotások közösségi minta általi oltalmának a lehetőségét új alkotások megjelenése kapcsán is.

Dánia

A *GlaxoSmithKline* (GSK) 1999-ben forgalmazni kezdett egy *SERETIDE® DISKOS®* nevű inhalálókészüléket. 2004-ben kérte erre a termékre védjegy lajstromozását, ami 2008-ban meg is történt. Európai uniós védjegye a következő szövegű: „A védjegy sötét bordó színből (Pantone Code: 2587C) áll egy inhalálókészülék jelentős részén alkalmazva, és a világos bordó szín (Pantone Code 2567C) az inhalálókészülék fennmaradó részén alkalmazva”.

A *Sandoz* elkezdett forgalmazni egy *AIRFLUSAL® FORSPIRO®* nevű inhalálókészüléket, amely szintén bordó színű (Pantone Code 2573C) volt. A GSK úgy vélte, hogy a *Sandoz* készüléke sérti a védjegyjogait, és ezért európai érvényű ideiglenes intézkedéssel kérte a *Sandoz* eltiltását. A bíróság azonban a *Sandoz* javára döntött, és elutasította a GSK kérelmét.

A bíróság azzal érvelt, hogy bár első pillantásra a két belégzőkészülék bordó színe teljesen hasonló, a készülékek azonban jelentősen különböznek mind alakban, mind általános benyomásban, és részben működésben is.

Emellett tanúmeghallgatások megerősítették, hogy a GSK-inhalátor fő megkülönböztető jellemzője nem a bordó színe volt, hanem a kerek formája, amelyet egyedinek lehetett tekinteni, és amely a készüléket vizuálisan könnyen felismerhetővé és egyúttal a fogyasztó számára kényelmessé és könnyen kezelhetővé tette. Így a GSK inhalálókészüléke magas minőségű mintát képviselt. A GSK azonban készülékének a bordó színe alapján kérte a *Sandoz* ellen ideiglenes intézkedés elrendelését. A bíróság megállapította, hogy a GSK nem bizonyította kellő mértékben, hogy a védjegyjog alapján a *Sandoz* készülékének a színe sértette a saját készülékéhez fűződő jogokat.

Ilyen vonatkozásban a bíróság megerősítette, hogy a védjegyjogok az áruk szabad mozgásának alapvető uniós elvével kapcsolatban korlátozást foglalnak magukban. A hatályos védjegy szabályok és esetjog szerint, ideértve az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU) jogát is, semmi nem indokolja a védjegyjog olyan tág értelmezését, mint amit a GSK javasol, aminek alapján a lajstromozott védjegyjogot a fizikai alaktól teljesen függetlenül kellene figyelembe venni.

A bíróság ezenkívül fontosságot tulajdonított annak a ténynek is, hogy a GSK nem bizonyította megfelelő mértékben azt a tényt, hogy a bordó szín inhalálókészülékének megkülönböztető jellemzőjéül szolgál, vagy bármilyen más módon befolyásolni tudná a fogyasztók vásárlási döntéseit. Az inhalálókészülék orvosi előírás alapján volt vásárolható, és fel lehetett tételezni, hogy az azt felíró orvosok a szabadalom alapján a termék sajátos működését és a páciens szükségleteit hangsúlyozták, míg a páciens főleg a készülék árát venné figyelembe.

Ilyen háttér mellett nem volt alap arra, hogy elfogadják a GSK kérelmét ideiglenes intézkedés elrendelésére, és ennek megfelelően a GSK igényeit meg kellett tagadni.

A bíróság elrendelte, hogy a GSK-nak meg kell térítenie a *Sandoz* költségeit. Minthogy a *Sandoz* nem szolgáltatott tájékoztatást a pereskedéssel kapcsolatos költségeiről, a GSK-nak

csupán a Sandoz ügyvivői költségeit kellett megtérítenie. Ezt a bíróság 40 000 DKK-ban állapította meg, figyelemmel az ügy fontosságára és a két napig tartó szóbeli tárgyalásra.

Egyesült Arab Emírségek

Az Egyesült Arab Emírségek Szabadalmi Hivatalának vezetője megállapodást írt alá Dél-Korea Szellemijog-védelmi Hivatalának vezetőjével, amelynek alapján dél-koreai szabadalmi elővizsgálók segítenek a szabadalmi hivatalnak abban, hogy megfelelő infrastruktúrát tudjanak létrehozni a szabadalmi bejelentések elővizsgálatához.

Egyesült Királyság

Az Angol Felsőbíróság (English High Court, HC) 2014. november 21-én hozott döntést azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy melyik ország törvénye uralja azt a megállapodást, amelyet a németországi darmstadti Merck KGaA (Merck) az amerikai New Jersey állambeli Rahway-ben székelő Merck Sharp & Dohme Corp.-pal (MSD) kötött a MERCK védjegy használatáról.

A Merck és az MSD egy 1889-re visszamenő közös örökséget bírtak, amikor a német vállalat megalapította az egyesült államokbeli leányvállalatát. A két vállalat különálló, független egységgé vált az első világháború után, amikor az Egyesült Államok külföldi tulajdonnal foglalkozó intézménye (US Alien Property Custodian) elkobozta az amerikai vállalatnak a német vállalat birtokában levő részvényeit. Ma mindkét vállalat jelentős nemzetközi csoport a gyógyszerkémia és a vegyészet területén.

1955-ben a két vállalat egyezséget kötött védjegyeik használatának szabályozására az egész világon. 1970. január 1-jén hasonló célból kötöttek egy újabb megállapodást, amely az 1955. évi megállapodásban formai változtatásokat hozott létre, azonban nem tartalmazott a szerződést szabályozó törvényre vonatkozó cikkelyt. Az angol bíróságot felkérték, hogy döntse el a szerződésre alkalmazható törvényt. Az MSD azzal érvelt, hogy a szerződést New Jersey törvénye szabályozza. Ezzel szemben a Merck a német törvény mellett tette le a garast.

A felsőbbíróság részletesen tárgyalta a feltett kérdés eldöntésénél szerepet játszó szempontokat, így az amerikai és a német jogot, a szerződés nyelvét és helyét és a megállapodás lényegét.

A nyelvi kérdés kapcsán megállapította, hogy a szerződés angol nyelve nem tekinthető a New Jersey állambeli törvény javára írható tényezőnek. A bíróság ugyanis arra következtetett, hogy azért írták angol nyelven, mert a német tárgyalófelek kitűnően beszéltek angolul, és minden tárgyalást ezen a nyelven folytattak le.

Az 1955. évi megállapodás előkészítését Németországban, Darmstadtban végezték. A szerződéskötés helye azonban nem tekinthető lényeges tényezőnek az eldöntendő kérdés szempontjából. A felsőbbíróság megállapította, hogy az 1955-ös szerződés megkötésének fő

oka az volt, hogy az amerikai vállalat engedélyt kívánt kapni ahhoz, hogy a MERCK védjegyet az Egyesült Államokon és Kanadán kívül is használhassa. Az MSD azóta működését kiterjesztette a tengerentúlra is, és komoly erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy az egész világon használhassa a MERCK védjegyet, de abba az akadályba ütközött, hogy a német vállalat nagyon sok országban rendelkezik érvényes védjeggyel.

A kérdés eldöntésében szerepet játszó tényezők alapos vizsgálata után az Angol Felsőbíróóság úgy döntött, hogy az 1955. évi (és ennek következtében az 1970. évi) megállapodást a német jog, nem pedig New Jersey állam joga szabályozta.

Egységes Szabadalmi Bíróság

A) Korábbi tervek szerint az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unified Patent Court, UPC) működésének 2015 végén kellene elkezdődnie, ami azonban biztosan nem fog megvalósulni. Az előkészületekről a Jogi Bizottság elnöke, az angol Richard Willoughby adott 2014 decemberében tájékoztatást.

Az UPC működésének 2015 végén történő megindulása akkor sem valósulhatna meg, ha 2015 előtt megtörtént volna az egyezmény elegendő ország általi ratifikálása. Ugyanis számos gyakorlati kérdés van, amelyet az UPC működésének megindulása előtt meg kell oldani; ezek a kérdések elsősorban további jogászai munkát, valamint emberi és anyagi erőforrásokat igényelnek.

Az eljárási szabályok 17. tervezetéről 2014. november 26-án tartottak nyilvános meghallgatást. Ez a 16. változat kifokú módosítását tartalmazza, és a végleges tervezet 2015 első negyedében várható. A november 26-i megbeszélések nagy része a kilépéssel (opt-out) kapcsolatos kérdésekre irányult, és általánosan elfogadták azt az álláspontot, hogy az Európai Szabadalmi Hivatalnak a kilépési kérelmeket az UPC működésének megkezdése előtt meg kell kapnia.

Élénk vita folyt a díjak kérdéséről is, ahol szemben álló nézetek között kell kompromisszumot találni.

Még 2015-ben publikálni kell az új pereskedési bizonylatra (és alternatív képesítésekre) vonatkozó szabályok tervezetét. A 48(2) cikk szerint azok az európai szabadalmi ügyvivők, akik rendelkeznek az új bizonylattal vagy azzal egyenértékű képesítéssel, képviselhetnek feleket az UPC előtt. A 48(1) cikk alapján az ügyvédek jogosultak a képviseletre. Itt még hátravan a 48(1) cikk szerinti „ügyvéd” (lawyer) fogalomnak a pontosítása, mert az „ügyvéd” megjelölés országonként változhat, és ezért tisztázni kell.

B) Az ír kormány 2014. november 14-én bejelentette, hogy helyi divíziót kíván felállítani. Ehhez egy helyi bíróra és az ügyvédek csoportjából választott két bíróra lesz szükség, tekintettel arra, hogy Írországbán a bírósági szabadalmi ügyek száma évenként valószínűleg nem haladja meg az 50-et.

Előreláthatólag helyi divíziókat fog létrehozni Írországon kívül Ausztria, Belgium, Dánia, az Egyesült Királyság, Finnország, Franciaország, Hollandia, továbbá valószínűleg Észtország, Lettország, Litvánia, Portugália és Svédország. Luxemburg és Málta a központi divízióra fogja hagyni az ilyen ügyeit. Még nem döntött Bulgária, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Görögország, Magyarország, Románia, Szlovákia és Szlovénia.

Eurázsiai Gazdasági Unió

Az Aszتانában 2014 májusában Belorusszia, Kazahsztán és Oroszország által aláírt szerződést az Eurázsiai Gazdasági Unióról (EGU) már mindhárom ország parlamentje ratifikálta, és így az 2015. január 1-jén hatályba lépett.

A szerződés általános rendelkezéseket tartalmaz az unió szellemi tulajdon-védelmi törvényeinek harmonizálásáról, a szellemi tulajdon-védelmi jogokkal kapcsolatos vámrendelkezésekről és a hamisított áruk forgalmának a megakadályozásáról.

A szerződés alapján be fognak vezetni egy eurázsiai védjegy- és egy eurázsiai eredetmegjelölési rendszert. Ehhez egy új eurázsiai védjegy hivatalra van szükség, amely hasonló lehet az alicantei Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz. Minden egyes tagállamnak a védjegy hivatalában vezetnie kell egy eurázsiai védjegy- és egy eurázsiai eredetmegjelölési lajstromot. A szellemi tulajdon-jogok lajstromozásáért és a bejelentések vizsgálatáért minden egyes tagország felelős.

Ezeket az új rendszereket és eljárásokat egy új, sajátos szerződés és számos adminisztrációs rendelet fogja szabályozni, amelyekről már mintegy két éve tárgyalnak, de azok még csak tervezet formájában készültek el.

Az Eurázsiai Gazdasági Unió Bizottsága állandó megfigyelői státust kapott a Szellemi Tulajdon Világszervezeténél (WIPO).

A megfigyelői státuszt kapott szervezeteket a tagállamok résztvevőkként ismerik el, és jogosultak szellemi tulajdon-védelmi kérdésekről tárgyalni a WIPO szakembereivel.

Európai Unió Bírósága

A PSA Peugeot Citroën (PSA) tulajdonába jutott SIMCA által gyártott gépkocsik az 1980-as évek elején eltűntek a forgalomból.

2007-ben egy vállalat, amely nem állt kapcsolatban a PSA-val, európai uniós bejelentést nyújtott be a SIMCA védjegy lajstromozása iránt. A védjegyet 2008-ban lajstromozták. A PSA a védjegy megvonása iránt indított eljárást, arra hivatkozva, hogy a lajstromozás rosszhiszeműen történt.

Az ügy végül a CJEU-hoz került, amelynek arról kellett döntenie, hogy a védjegy lajstromozását valóban rosszhiszeműen kérték-e. Itt a vizsgálandó kérdés a védjegy eredete, annak

korábbi használata és az új lajstromozás kereskedelmi logikája volt. Meg kellett továbbá fontolni, hogy a bejelentő tisztában volt-e a védjegy múltjával.

A CJEU megállapította, hogy a SIMCA védjegy még mindig népszerű, annak ellenére, hogy Simca kocsikat már jó pár éve nem gyártanak. A dokumentumok azt is bizonyították, hogy a bejelentő tisztában volt a „Simca” név hírnevével és történetével, és éppen erre tekintettel kérte a lajstromozást, aminek révén nyilvánvalóan parazita módon hasznot kívánt húzni a védjegy meglévő népszerűségéből és történetéből. A CJEU szerint ez volt az egyetlen kereskedelmi szempont a lajstromozás mögött.

A fenti tények alapján a CJEU megállapította, hogy a lajstromozás rosszhiszeműen történt, és ezért a védjegyet meg kell vonni.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH, European Patent Office) egyik műszaki fellebbezési tanácsa a T 992/03 sz. ügyben kérdéseket tett fel a Bővített Fellebbezési Tanácsnak, amelyekre az utóbbi a G 1/07 sz. döntésével válaszolt. Az első kérdés arra irányult, hogy sebészeti eljárást képez-e egy diagnosztikai célokat szolgáló képalkotó eljárás, amely az emberi vagy állati testbe fizikai beavatkozást jelentő lépést foglal magában.

Az újra felvett eljárásban a műszaki fellebbezési tanács engedélyezte az igénypontok megváltoztatását. Így most már az 1. igénypont olyan eljárásra irányult, amelyben egy páciens tüdő- és/vagy szívedényeit mágnesesrezonancia (MR)-tomográfiával vizsgálják oldott fázisban található polarizált ^{129}Xe gáz felhasználása mellett. Ebben az eljárásban először gerjesztik az oldott fázisban levő polarizált ^{129}Xe gázt legalább egy gerjesztő impulzussal, majd legalább egy mágnesesrezonancia-képet készítenek az oldott fázisú polarizált ^{129}Xe gázzal. A tanács megállapította, hogy szakemberek számára ismert volt ugyan, hogy az MR-tomográfia egy meglehetősen bonyolult eljárás, amely többek között előkészítő lépéseket foglal magában, így a vizsgált személy megfelelő elhelyezését az MR-rendszerben, a polarizált ^{129}Xe gáz adagolását és az MR-rendszer beindítását. Ezek az előkészítő lépések azonban nem jelentik a találmány hozzájárulását a technika állásához, így az 1. és a 22. eljárásigénypont nem tartalmaz „invazív lépést, amely orvosi szakértelmet igénylő jelentős fizikai behatást okozna a testnek, és jelentős egészségkárosodást okozhatna még akkor is, ha a megkívánt szakmai gondossággal és szakértelemmel hajtják végre” (G 1/07).

Az a tény, hogy a ^{129}Xe gáz érzéstelenítőként is használható, mellékes volt annak a kérdésnek a megválaszolása szempontjából, hogy az igényelt eljárást ki kell-e zárni a szabadalmazhatóságból az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 53(c) cikke alapján. A Bővített Fellebbezési Tanács a G 1/07 sz. döntésben tisztázta, hogy egy sebészeti eljárás csak akkor van kizárva a szabadalmazhatóságból, ha az egészségkockázat társulva van az adagolás módjával, és nem csupán a hatóanyaggal mint olyannal, és így a ^{129}Xe gáz érzéstelenítő hatása nem esik a kizárás alá. Ezért tehát érdektelen volt, hogy az igényelt eljárással olyan

információk nyerhetők, amelyek segítségével a sebész egy sebészeti beavatkozás alatt közvetlenül dönthet a további eljárásról.

A fentiek miatt a tanács arra a következtetésre jutott, hogy az igényelt eljárás nem esik az ESZE 53(c) cikke szerinti tilalom alá.

B) A *T 663/02* ügyben az volt az eldöntendő kérdés, hogy az engedélyezett szabadalom 1. igénypontjában, amely egy páciens testének vizsgálandó helyén egy artéria leképzésére vonatkozott mágnesesrezonancia-tomográfia (MRT) és egy megfelelő kontrasztanyag segítségével, sebészeti jellegű-e az a lépés, amely abból áll, hogy kontrasztanyagot fecskendeznek MRT segítségével egy, az artériától távol eső vénába. Az engedélyezett szabadalom szerint ez a lépés egy intravénás katéter behelyezését igényelte, amelyen keresztül a kontrasztanyag bejuthat a véráramba.

A műszaki fellebbezési tanács emlékeztetett arra, hogy a G 1/07 sz. döntésben a Bővített Fellebbezési Tanács nyomatékmal megállapította, hogy a „sebészeti kezelés” kifejezés bármilyen szűkebb meghatározásának a beavatkozások olyan fajtáira kell vonatkoznia, amelyek az orvosi hivatás legfontosabb tevékenységét képezik. Az a tény, hogy az orvos a mágneses magrezonancia kontrasztanyagának intravénás befecskendezését egy képzett orvostechnikus segédszemélyzetnek adhatja át, mutatja, hogy egy ilyen injekciót kisebb rutinfeladatnak lehet tekinteni, amelynek az elvégzése a szükséges gondoskodással és szakértelemmel nem jár jelentős egészségkockázattal. Az ilyen műveletek szűk értelmezés szerint nem esnek az ESZE 53(c) cikke szerinti kizárás hatálya alá.

A tanács ezenkívül azt is vizsgálta, hogy az intravénás injekciós eljárás egészségkockázattal jár-e, és megállapította, hogy az egészségkockázat megítéléséhez kockázattárixot kell használni, amely lehetővé teszi az orvosi beavatkozás által előidézett bonyodalom valószínűségének és egészségi következményeinek nagyszámú páciensnél történő kombinálását és ezáltal az egészségügyi kockázatok statisztikai értékeinek a meghatározását. Egy ilyen elemzés alátámasztotta, hogy egy kontrasztanyag intravénás beadása MRT-hez rutinbeavatkozásnak tekinthető, amely nem jár jelentős egészségügyi kockázatokkal, ha a szükséges gondossággal és szakértelemmel végzik.

A tanács szerint egy intravénás injekció invazív beavatkozást jelent. A beavatkozás mértéke és bonyolultsága azonban csekélynek tekinthető, legalábbis a kar és a láb felületi vénái esetében, amelyek a megtámadott szabadalom szerinti eljárás esetén tekintetbe jöhetnek.

Végül a tanács arra a megállapításra jutott, hogy az igénypont szerinti eljárás nem esik az ESZE 53(c) cikke szerinti kizárás hatálya alá.

C) A *T 1075/06* sz. ügyben a tanács úgy ítélte meg, hogy a véradásnál végzett vénapungálás és a véradó testéből vér kivétele a test jelentős fizikai igénybevételét jelenti, aminek az elvégzése orvosi szakismereteket igényel, és ami komoly egészségügyi kockázattal jár még akkor is, ha a szükséges szakmai gondossággal és szakértelemmel végzik. Egy olyan eljárási igénypont, amely ilyen eljárásokat magában foglaló lépésekre vonatkozik, az emberi test sebészeti kezelésére vonatkozó eljárás, amelyet az ESZE 53(c) cikke kizár a szabadalmazásból.

D) A T 836/08 ügyben az 1. igénypont eljárásra vonatkozott egy csontvezető huzal disztális vége helyzetének a meghatározására orvosi optikai nyomkövető és navigációs rendszerrel. Ezzel az eljárással optikailag, tehát nem invazív módon állapítják meg többek között egy vezetőhuzal proximális végének a helyzetét és elrendezését, valamint az üregcsatorna helyzetét egy olyan csontban, amelyben a vezetőhuzal disztális vége található. Ez referenciakészülék segítségével történik. A tanács kifejtette, hogy bár arra van szükség, hogy a referenciakészülék a csonthoz legyen erősítve és a huzalt bevezessék a csontba, azonban ezek a lépések nem képezik az igényelt eljárás részét. Itt nincs szó a test sebészeti kezelésére vonatkozó eljárási lépésről.

Az a tény, hogy az eljárást azt követően vagy az alatt hajtják végre, hogy a testet sebészeti beavatkozásnak vetik alá, nem jelenti azt, hogy az igényelt helyzetmeghatározó eljárás mint olyan sebészeti kezelési eljárás lenne. Itt inkább egy „passzív”, és nem invazív mérési és kiértékelési eljárásról van szó, amely semmiképpen sem befolyásolja az emberi testet és a végrehajtott orvosi kezelést.

E) *Benoît Battistelli*, az Európai Szabadalmi Hivatal elnöke és *Asa Kling*, az Izraeli Szabadalmi Hivatal elnöke 2014. december 4-én Brüsszelben a szabadalmi elővizsgálat gyorsítását célzó (PPH-) megállapodást írt alá. Kling elnök kijelentette, hogy az ESZH elnökével kötött megállapodás javítani fogja a két hivatal közötti együttműködést, és erősíteni fogja Izrael és Európa között a gazdasági és műszaki együttműködést.

Az ESZH elnöke ugyanezen a napon hasonló megállapodást írt alá Kanada, Mexikó és Szingapúr szabadalmi hivatalának az elnökével is. Mind a négy megállapodás 2015. január 6-án lépett hatályba.

Az ESZH elnöke kijelentette, hogy ezeknek és hasonló programoknak köszönhetően az európai vállalatok hasznot húzhatnak abból, hogy egyszerűbb módon nyerhetnek szabadalmi oltalmat ezekben a dinamikus régiókban.

Az ESZH 2013-ban Izraelből 1783 szabadalmi bejelentést kapott, ami az előző évhez képest 7%-os növekedésnek felelt meg.

F) Az ESZH alkalmazottainak 2014. évi harmadik sztrájkja 2014. december 19-én ért véget. A sztrájkban a több mint 6000 alkalmazottból az első héten, november 20-án 2000-nél többen, míg a sztrájk utolsó hetében, december 15-én 207-en vettek részt. A szakszervezet kijelentette, hogy a sztrájkot 2015-ben folytatni fogják.

A sztrájkolók egyik célja az volt, hogy ne változtassák meg a hivatalban a szolgálati időn alapuló fizetésemelési rendszert. Ezzel szemben ugyanis Battistelli elnök a dolgozók teljesítménye alapján emelné a fizetéseket. A szakszervezet azon az alapon javasolta elutasítani az új fizetésemelési rendszert, hogy az szerinte rontaná az elővizsgálati munka minőségét.

A szakszervezet felkérte az ESZH ellenőrző testületét, az Adminisztratív Tanácsot, hogy december 10-i és 11-i ülésén szavazzon az elnök javaslata ellen. A tanács 38 tagja azonban két ellenszavazat és négy tartózkodás mellett megszavazta az elnök által javasolt rendszert.

G) Az Európai Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsai 2014-ben két ügyben is döntöttek a kettős szabadalmazásról.

A bejelentő mindkét ügyben európai szabadalmi bejelentést nyújtott be, majd azok alapján egy-egy megosztott bejelentést. Az alapszabadalmat svájci típusú igénypontokkal engedélyezték, vagyis az igénypontok „*X hatóanyag alkalmazása az Y betegség kezelésére szolgáló gyógyszer előállítására*” szövegűek voltak. Ez olyan szövegezés, amelyet egy ismert hatóanyag új alkalmazásának igénylésére engedélyeztek, amíg 2007-ben hatályba nem lépett az Európai Szabadalmi Egyezmény (European Patent Convention, EPC) EPC2000 jelű reformja. Azonban a megosztott bejelentéseket „termék alkalmazásra” igénypontokkal nyújtották be, vagyis „*X hatóanyag az Y betegség kezelésében való felhasználásra*” szövegű igénypontokkal. Jelenleg ezt a szövegezést engedélyezik az EPC2000 reform eredményeként.

Mindkét döntésben az a kérdés merült fel, hogy a fenti helyzet kettős szabadalmazáshoz vezetett-e, minthogy az X hatóanyag azonos volt mind az alapszabadalom, mind a megosztott bejelentés esetében, és az Y betegség is azonos volt. Az ESZH vizsgálati osztálya ugyanis mindkét megosztott bejelentést elutasította, azzal érvelve, hogy ez a helyzet a kettős szabadalmazás nem engedélyezhető esetéhez vezetett.

Először azt említjük, hogy a két döntés az ESZH Bővített Fellebbezési Tanácsának egy döntésére emlékeztetett, amelyben elfogadták azt az alapelvet, hogy bár az ESZE nem tartalmaz kimondott rendelkezést a kettős szabadalmazás megtiltásáról, a kettős szabadalmazás tilalmának elve azonban ennek ellenére fennáll azon az alapon, hogy egy bejelentőnek nem fűződik törvényes érdeke olyan eljáráshoz, amely ugyanolyan tárgyú második szabadalom engedélyezéséhez vezet, ha már van egy arra megadott szabadalma.

Így a fellebbezési tanácsok megállapították, hogy lényeges az előttük levő ügyekben meghatározni: az alapszabadalomban és a megosztott bejelentésben igényelt tárgy valójában azonos-e.

Ilyen vonatkozásban a fellebbezési tanácsok arra a következtetésre jutottak, hogy az „X hatóanyag felhasználása Y betegség kezelésére szolgáló gyógyszer előállítására” szövegezésű igénypontok céllal korlátozott eljárási igénypontok, míg az EPC2000-nek megfelelő, „X hatóanyag az Y betegség kezelésében való felhasználásra” alakú igénypontok céllal korlátozott termékigénypontok. Ennek eredményeként a fellebbezési tanácsok megállapították, hogy ezeknek a kétféle típusú igénypontoknak a kategóriái eltérők, miként a kétféle típusú igénypont által nyújtott oltalom is eltérő. Emellett a fellebbezési tanácsok azt is figyelembe vették, hogy míg mindkét igényponttípus ugyanazt a vegyületet és ugyanazt a gyógyászati felhasználást igényli, a svájci típusú alapszabadalom igénypontja még tartalmazza egy gyógyszer előállításának a lépését is, míg a megosztott bejelentés EPC2000 típusú igénypontja ilyen lépést nem tartalmaz.

Erre tekintettel mindkét fellebbezési tanács úgy döntött, hogy a megosztott bejelentés igénypontjainak tárgya eltér az alapbejelentés tárgyától, úgyhogy az előttük levő ügyekben nem lehet szó kettős szabadalmazásról. Valójában mindkét fellebbezési tanács úgy ér-

volt, hogy nem volt nyilvánvaló tárgyilagos ok megtagadni a bejelentő törvényes érdekét EPC2000 típusú igénypontok vizsgálatában és ennek megfelelően olyan oltalom megadásában, amely különbözik az alapszabadalom svájci típusú igénypontjainak oltalmi körétől (ámbrar részben átlapol azzal).

Érdekes lesz majd látni, hogy a fellebbezési tanácsok megközelítését a fenti döntésben az ESZH szerződő államainak nemzeti bíróságai is követni fogják-e, és hogy az hogyan fogja befolyásolni az ESZH vizsgálati osztályait az EPC2000 típusú igénypontok elővizsgálatánál.

Az Európai Unió Általános Bírósága

Az olasz *Grazia Equity SpA* 2008-ban közösségi oltalmat kívánt lajstromoztatni a GRAZIA szóvédjegyre a 35. és a 36. áruosztályban üzleti tanácsadásra és pénzügyi szolgáltatásokra. Ez ellen felszólalt az olasz *Arnoldo Mondadori Editore SpA* (Mondadori) kiadóvállalat azon az alapon, hogy a 3., a 9. a 16., a 18., a 25. és a 38. áruosztályban korábban lajstromozott GRAZIA védjegye van.

A BPHH Felszólalási Osztálya elutasította a felszólalást, megállapítva, hogy nem volt összetévesztési valószínűség, mert a vonatkozó áruk és szolgáltatások nem voltak hasonlóak.

A Mondadori fellebbezett e döntés ellen, és a BPHH 4. fellebbezési tanácsa előtt azzal érvelt, hogy az összetévesztés valószínűségének általános megítélésére lett volna szükség annak figyelembevételével, hogy a védjegy jól ismert volt a vonatkozó közönség előtt, és a 207/2009 sz. közösségi védjegyrendelet 8(5) cikkét kellett volna alkalmazni. Amikor ezt az érvelését megalapozatlannak találták és elutasították, a Mondadori a GC-nél nyújtott be további fellebbezést.

A közösségi védjegyrendelet 8(5) cikke egy védjegybejelentés elutasításának relatív okait sorolja fel a következő módon:

„5. Amikor egy korábbi védjegy tulajdonosa a második bekezdés alapján felszólal, a kérelmezett védjegyet nem kell lajstromozni, ha azonos vagy hasonló a korábbi védjeggyel, illetve védjegyhez, és lajstromozni kell olyan árukra vagy szolgáltatásokra, amelyek nem hasonlóak azokhoz, amelyekre a korábbi védjegyet lajstromozták, ahol egy korábbi közösségi védjegy esetében a védjegynek hírneve van a Közösségben, és egy korábbi nemzeti védjegy esetében a védjegynek hírneve van a vonatkozó tagállamban, és ahol a szóban forgó védjegy megfelelő ok nélküli használata tisztességtelen előnyt jelentene vagy káros lenne a korábbi védjegy megkülönböztető jellegére vagy hírnevére.”

A GC elutasította a fellebbezést, megállapítva, hogy a 8(5) cikk alkalmazásának harmadik kumulatív feltételét nem teljesítették. Döntése azt is megállapította, hogy bár a védjegyek azonosak voltak, nem volt valószínű, hogy a kérelmezett védjegy használata tisztességtelen előnyt jelentett volna, vagy káros lett volna a korábbi védjegy hírnevére nézve.

Franciaország

A) A szabadalom tárgya cefuroxim-axetil, eljárás annak előállítására, azt tartalmazó kompozíció és annak orvosi felhasználása. Az M vállalat kétségbe vonta a G vállalat francia szabadalmának újdonságát az 1 471 683 sz. angol szabadalomra tekintettel.

A Párizsi Körzeti Bíróság megállapította, hogy a cefuroxim-axetil és annak alkalmazása gyógyászati készítmény hatóanyagaként 2004. február 15. óta nem áll szabadalmi oltalom alatt. A G vállalat szabadalmi leírásában az a megállapítás szerepel, hogy a cefuroxim-axetilt az angol szabadalomban példaként leírt előállítási eljárással „viszonylag szennyezett amorf alakban vagy tisztább kristályos alakban kapják”. A bíróság véleménye szerint egy új tisztasági fok, amely a szakember számára hagyományos tisztítási eljárások alkalmazásával elérhető hozzá, nem kölcsönözhet újdonságot egy már ismert terméknek.

A bíróság azt is leszögezte, hogy a G vállalat által egyéb eljárásokban kapott amerikai döntések nem alkalmasak az 1. igénypont újdonságának megállapítására, amely igénypont tárgya a per szerinti eljárásnak.

A szabadalom érvényességét az újdonság szempontjából megítélve a bíróság megállapította, hogy a francia szabadalom 1. igénypontja, amely a cefuroxim-axetilt amorf alakban nyilvánítja ki, már a technika állásához tartozik, és attól csupán tisztasági fokban különbözik. Ezért ezt az igénypontot újdonsághiány miatt semmisnek kell nyilvánítani, mert egy új tisztasági fok egy ismert terméknek nem kölcsönözhet szabadalomképeséget.

B) A szabadalmi bejelentés tárgya eljárás és rendszer biztosítottak kártalanítására. A francia Ipari Tulajdon Nemzeti Hivatala igazgatója azt a nézetet képviselte, hogy a C vállalat szabadalmi bejelentése a törvény értelmében nem tekinthető szabadalmazható találmánynak, és ezért a bejelentést elutasította. A C vállalat kifogásolta, hogy az igazgató szerint találmánya üzleti célt szolgál, és szabadalmi bejelentését ezért elutasította, míg igénypontjai szerinte műszaki eszközökön alapulnak.

A Párizsi Fellebbezési Bíróság a francia szellemitulajdon-védelmi törvény L. 611-10 cikke alapján azt a nézetet képviselte, hogy a szabadalom által megoldandó feladatot és a találmány szerinti megoldást kell vizsgálni ahhoz, hogy meg lehessen állapítani: a szabadalmi bejelentés egy alapvetően szabadalmazható találmányra, vagy pedig a szabadalmazásból kizárt szellemi vagy üzleti módszerre vonatkozik. A szabadalmi bejelentés lehetővé teszi a biztosítók számára, hogy felülvizsgálják a biztosítottaknak kifizetett kártalanítási összegeket azok hűtlen kezelésének elkerülése céljából. A bíróság nézete szerint a hivatal jogosan állapította meg, hogy ennek a feladatnak a megoldása nem műszaki, hanem üzleti jellegű.

A megoldási javaslattal kapcsolatban ugyanis meg kell állapítani, hogy az 1. igénypont egy igazgatási központra, egy szerverre, valamint a biztosítottak, a biztosítók és az igazgatási központ közötti kapcsolatokra vonatkozik. Ez a rendszer több gazdasági tényezőt hoz kapcsolatba egymással. Az a tény, hogy az 1. igénypont egy szerver alkalmazását említi, még nem kölcsönöz műszaki jelleget a rendszernek, mert ez az eszköz mint olyan nincs leírva. A

függő 2–8. igénypont sem tartalmaz olyan kiegészítő jellemzőket, amelyek műszaki feladat megoldására engednének következtetni.

Így a 8. igénypont megadja ugyan, hogy a szervert az 1. igénypont keretében hogyan használják fel, azonban ezt a szervert nem műszaki jellemzőkkel, hanem csupán műszaki információk alkalmazására utalva írják le. Ennek a műszaki eszköznek az alkalmazása az igényelt találmánynak nem kölcsönöz műszaki tartalmat.

A bíróság véleménye szerint ezért a hivatal igazgatója helytállóan állapította meg, hogy ezt az eljárást nem lehet találmánynak tekinteni, és ezért a francia szellemitulajdon-védelmi törvény L. 611-10 cikke értelmében az nem szabadalmazható. A fentiek miatt a bíróság a fellebbezést elutasította.

C) A szabadalom tárgya rendszer sorépületekbe beépített készülékek, így felvonók, szelőlőző- és központifűtés-rendszerek vagy önműködő gépkocsitároló-kapuk távirányított kezelésére.

A Párizsi Kerületi Bíróság elutasította a K vállalat megsemmisítési keresetét a 2 814 901 sz. francia szabadalom ellen. Az A által birtokolt szabadalom megsemmisítését a K vállalat újdonsághiány és segédkérelemként feltalálói tevékenység hiánya miatt kérte.

E döntés ellen a K vállalat a Párizsi Fellebbezési Bíróságnál fellebbezést nyújtott be, és a szabadalom megsemmisítését kérte különösen azzal az indokolással, hogy az nem tartalmaz találmányt, hanem csupán egy gazdasági feladat nem műszaki megoldását.

Az 1. igénypont érvényességével kapcsolatban a fellebbező fél lényegileg azt adta elő, hogy a találmány tárgya az üzleti tevékenységek területén egy igazgatási rendszer, amely a működtető számára lehetővé teszi, hogy végrehajtsa a karbantartási szerződésben rögzített kötelezettségeit. Így a megoldandó feladat nem műszaki, hanem üzleti jellegű: információk továbbítása berendezések működési hibáiról, amelyeket két számítógéppel ellátott figyelőegység segítségével állapítanak meg, de ezek a bejelentés időpontjában már ismertek voltak. Így a találmány csupán egy gazdasági feladatot old meg azáltal, hogy mindkét fél számára ugyanazt a tájékoztatást nyújtja egy karbantartási szerződés végrehajtása kapcsán.

A bíróság a francia szellemitulajdon-védelmi törvény L. 611-10 cikke értelmében megállapította, hogy a K vállalat félreértette mind a találmány értelmében megoldandó feladatot, mind az azzal elérendő eredményt. Egy igénypontot ugyanis mint egészét kell megítélni annak eldöntéséhez, hogy az a terület, amelyre a találmány tárgya esik, alapvetően ki van-e zárva a szabadalmazásból, és hogy műszaki jellegű-e. A megoldandó feladat az ügyben az épület gondnokának az épületek működésével kapcsolatos nem kielégítő információira és a karbantartó cég által a berendezések zavaraira nyújtott válaszára vonatkozik.

A Párizsi Fellebbezési Bíróság a hiányzó újdonság és a nem kielégítő leírás miatti kifogásokat megalapozatlannak találta, azonban az 1. igénypontot feltalálói tevékenység hiánya miatt semmisnek nyilvánította.

Fülöp-szigetek

A Fülöp-szigeteki Jogügyek Irodája (Philippine Bureau of Legal Affairs) egy nem régi döntése gyógyászati termékek megjelölésének a megkülönböztetőképességével foglalkozik. A *Westmont Pharmaceutical, Inc. (Westmont) vs. Platinum Pharmaceuticals Ltd. (Platinum)*-ügyben a Westmont 2014. szeptember 22-én az irodánál kérelmet nyújtott be az OMEZOLE védjegy lajstromozása iránt gyomorfekély, nyombélfekély és nyelőcsőreflux kezelésére szolgáló gyógyászati készítményekre.

A bejelentés ellen felszólaltak azon az alapon, hogy az OMEZOLE megtévesztően hasonlít a felszólaló lajstromozott OMEPRON védjegyéhez, amelyet szintén gyomorfekély és gyomorhurut kezelésére szolgáló gyógyászati készítményekkel kapcsolatban használnak. A felszólaló továbbá arra hivatkozott, hogy az OMEZOLE védjegy emlékeztet az OMEPRAZOLE generikus gyógyszer nevére, amelyet protonpumpa-inhibitorként használnak. Így a lajstromoztatni kívánt védjegy generikus és deszkriptív, ezért a lajstromozásból ki van zárva a védjegy törvény 123.1(j) és 123.a(l) cikke alapján.

A felszólalás vizsgálatkor az iroda úgy döntött, hogy az OMEZOLE megjelölés megtévesztően hasonlít az OMEPRAZOLE generikus névhez, és annak tényleges megismétlése. Arra is rámutatott, hogy az OMEZOLE és az OMEPRAZOLE védjegy jelentősen hasonlít a kezdő „O”, „M” és „E” betűben és a végső „Z”, „O”, „L” és „E” betűben. Emellett az OMEPRAZOLE generikus név középső „P”, „R” és „A” betűjének az egyszerű elhagyásával lehet az OMEZOLE védjegyhez eljutni, és mind a két megjelölést gasztrointesztinális betegségek kezelésére szolgáló gyógyászati termékekre használják. Az iroda szerint a hasonlóságok annyira kézenfekvők, hogy ha az OMEZOLE védjegyet lajstromoznák, a bejelentő kizárólagos használatot nyerne az OMEPRAZOLE generikus névre is, ami arra a félrevezető hiedelemre vezetné a vásárlóközönséget, hogy az OMEZOLE és az OMEPRAZOLE ugyanarra a termékre vonatkozik.

Az 1960. decemberi *East Pacific Merchandising Corp. vs. Director of Patents* legfelsőbb bírósági döntésre hivatkozva az iroda úgy döntött, hogy az OMEZOLE csupán rövidítése az OMEPRAZOLE generikus névnek, ezért nem rendelkezik megkülönböztetőképességgel. „Az OMEPRAZOLE generikus név rövidítéseként a bejelentő javasolt megjelölése a bejelentésben leírt termékek minőségére és összetételére nézve leíró jellegű, tehát nem lajstromozható” – összegezte véleményét a Fülöp-szigeteki Jogügyek Irodája.

Hollandia

A szabadalomtulajdonos fellebbezést nyújtott be a Hágai Fellebbezési Bíróságnál a körzeti bíróság döntése ellen, amely szabadalmát megsemmisítette. A döntés tárgyát képező, D 639 976 sz. európai szabadalom fekszofenadin antihisztaminként való alkalmazására vonatkozott, olyan, szénanáthában megbetegedett páciensek kezelésére, akik májbetegségben is szenvedtek. Vegyi anyagok alkalmazása szénanátha kezelésére már ismert volt. Az igé-

nyelt találmány azonban egy másik antihisztamin, a terfenadin mellékhatásait volt hivatott meggátolni; ez a gyógyszer szénanáthában szenvedő májbeteg pácienseknél szívelégtelenséghez vezet. A szabadalomtulajdonos arra hivatkozott, hogy az igényelt anyag újdonsága kiválasztáson nyugszik, mégpedig a májbeteg szénanáthás páciensek sajátos csoportjának a kiválasztásán.

A bíróság rámutatott, hogy a megalapozott európai esetjog szerint egy kiválasztási találmány csak akkor lehet érvényes, ha a kiválasztás nem önkényes. A vizsgált esetben azonban a kiválasztás önkényesnek tekinthető, mert nem lehet kimutatni sem meglepően jobb gyógyászati hatást, sem súlyos mellékhatások elmaradását. Minthogy fekszofenadin adagolása szénanáthában szenvedő betegeknél – attól függetlenül, hogy májbetegségben szenvednek-e vagy sem – nem idéz elő szívelégtelenséget, a szívelégtelenség meggátlása önmagában nem tekinthető az igényelt találmány meglepő műszaki hatásának.

India

2014 szeptemberében a Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court) két védjegyügyben hozott ítéletet. Az egyik fellebbezési tanács az ANAFORTAN vs. AMAFORTEN-ügyben, egy másik fellebbezési tanács az OXETOL vs. EXITOL-ügyben ítélezett.

a) Az ANAFORTAN vs. AMAFORTEN-ügyben a felperes *Rajkumar Prasad* perelte be az *Abbot Health Care Pvt. Ltd.*-t. Mindkét védjegyet a kamilofin-dihidroklorid gyógyszerrel kapcsolatban használták, és az AMAFORTEN védjegy alperes tulajdonosa aranyszínű csíkokban árusította termékét, ami szolgai utánzata volt a felperes által használt csíkoknak. A bíróság megállapította, hogy a védjegyek vizuálisan és hangzásilag is megtévesztően hasonlóak voltak, azonos áruosztályban azonos gyógyászati termékekkel kapcsolatban használták őket, és a kereskedelmi csatornák is megegyeztek. Ezért az alperes AMAFORTEN védjegyének használata bitorolta a felperes ANAFORTAN védjegyét.

b) Az OXETOL vs. EXITOL-ügyben a *Sun Pharmaceutical Industries Limited* perelte be védjegybitorlásért az *Anglo French Drugs and Industries Limitedet*.

A felperes OXETOL védjegye az oxkarbazepin gyógyszer márkaneve, míg az EXITOL védjegy a laktitol-monohidrát márkaneve volt. Az oxkarbazepin gyógyszert epilepszia és mániás depresszió ellen használták görcsoldóként és hangulatstabilizálóként, míg a laktitol-monohidráttal székrekedést kezeltek.

A bíróság döntését alapvetően befolyásolta az a tény, hogy a felperes termékét tabletták vagy kapszulák alakjában árusították, ellentétben az alperes szirup alakban vagy szemcsék formájában árusított termékével. Emellett a kétféle védjeggyel védett termékeket eltérő kiszerezésben hozták forgalomba: az OXETOL védjegyű gyógyszereket buborékfólia-csomagolásban, míg az EXITOL védjegyű gyógyszereket palackokban vagy zacskókban forgalmazták. Az OXETOL ábrás felirat mellett egy ember és annak agya volt látható, ami egyértelműen utalt arra, hogy ezt a gyógyszert agyi rendellenességek kezelésére használják, míg az ábrás

EXITOL védjegy felirata mellett egy bél volt látható, ami egyértelműen megvilágította, hogy a gyógyszer bélrendszeri rendellenesség (székrekedés) kezelésére szolgál. Mindezeken túlmenően az OXETOL védjegy felirata narancsszínű volt fehér háttéren, szemben az EXITOL védjegy sárga alapszínén kék felirattal. Mindkét gyógyszert csak orvos írhatta fel, mégpedig az OXETOL esetében egy ideggyógyász, míg az EXITOL esetében kórházi orvos, mert az EXITOL-lal védett laxatívot csak kórházban lehetett beadni. A fogyasztó páciensek is eltérők voltak: az OXETOL esetében idegbetegek, míg az EXITOL esetében kórházban kezelt bélbetegek.

A legfelsőbb bíróság által a *Cadilla Pharmaceutical Ltd.*-ügyben néhány évvel korábban hozott ítéletben a bíróság hangsúlyozta, hogy szigorúbb mércét kell alkalmazni gyógyászati termékekkel kapcsolatos bitorlási ügyekben. Ezt az esetjogot alkalmazva a Delhi Legfelsőbb Bíróság az OXETOL-ügyben megállapította, hogy a védjegyeket egészként kell szemlélni, és ennek megfelelően a bírók nem csupán az OXETOL és az EXITOL szót vették figyelembe, hanem azt is, hogy ezek a védjegyek milyen összefüggésben jelennek meg a két termékkel foglalkozó emberek, vagyis a páciensek, az orvosok, a nővérek és a gyógyszerészek tudatában. Nem lehetett megtevesztően hasonlóknak tekinteni a narancsszínű feliratú OXETOL védjegyet egy ember és egy agy ábrázolásával, illetve az EXITOL védjegyet kék felirattal, egy bél grafikus ábrázolásával. Ezért a bírók a két védjegy szövege helyett a két termék vizuális ábrázolását vették alapvetően figyelembe, és úgy döntöttek, hogy az alperes EXITOL védjegyének használata nem bitorolja a felperes OXETOL védjegyét.

Indonézia

Az indonéz kormány bejelentette, hogy elkészült a 2001. évi indonéz védjegy törvény módosításának a tervezete, és az új törvényt előreláthatólag 2015-ben fogják jóváhagyni.

A törvény módosítás célja többek között, hogy lerövidítsék az új védjegybejelentések lajstromozásának az időtartamát, továbbá hogy lehetővé tegyék Indonézia csatlakozását a Madridi Jegyzőkönyvhöz.

A jelenleg hatályos törvény szerint a védjegybejelentéseket először érdemi vizsgálatnak vetik alá, amelynek időtartama legfeljebb 9 hónap. A törvénytervezet szerint a védjegybejelentéseket azonnal publikálják 3 hónap időtartamra, ami alatt fel lehet szólalni. A felszólalási időszak befejeződése után a bejelentéseket érdemi vizsgálatnak vetik alá, aminek a maximális időtartama 6 hónap.

Az új törvény lehetővé teszi majd a 3D-védjegyek, a hologramok, a hangok és az illatok lajstromozását is.

A törvénytervezet a védjegyek megújítási eljárását is korszerűsíti. A jelenleg hatályos törvény szerint egy védjegyet a lejárati előtti 12 hónapon belül lehet megújítani; az oltalmi idő lejártá után nincs lehetőség a védjegy megújítására. A törvénytervezet szerint a megújítási időszak a lejárati előtt 6 hónappal kezdődik, és a lejárati után 6 hónap elteltével fejeződik be.

Ezt követően nem lesz lehetőség a védjegy megújítására. Az első 6 hónapos időszak alatt csak a szokásos hivatali illetéket kell majd leróni, a második 6 hónapos időszak alatt azonban pótdíjat is kell majd fizetni.

Irán

Irán tagja a Szabadalmi Együttműködési Szerződésnek és a Madridi Jegyzőkönyvnek. A *Payvand News* című iráni újság nemrég arról adott hírt, hogy *Hassan Rouhani* elnök törvénytervezetet terjesztett az ország parlamentje elé a „művészeti, ipari és tudományos” szellemi tulajdon oltalmáról. Ha elfogadják, ez a törvény lesz az első Iránban, amely a szellemi tulajdon oltalmára vonatkozik.

Az iráni igazságügyi miniszter, *Mostafa Pourmohammadi* a májusi teheráni könyvvásáron bejelentette, hogy szigorú rendszabályokat kívánnak bevezetni a szellemi tulajdonjogok megsértői ellen, és pénzbírság, valamint a szociális segélyektől való eltiltás mellett börtönbüntetés kiszabására is lesz lehetőség.

Izrael

Egy 2014 szeptemberében az Amerikai Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala és az Izraeli Szabadalmi Hivatal között aláírt megállapodás szerint az izraeli hivatal 2014. október 1-je óta nemzetközi kutatási és elővizsgálati hatóságként (International Searching & Examining Authority, ISEA) működik az USPTO-nál benyújtott nemzetközi (PCT-) bejelentések számára.

E megállapodás értelmében azoknak a bejelentőknek, akik az USPTO-nál PCT-bejelentést nyújtanak be, lehetőségük van arra, hogy az izraeli hivatalt válasszák ISEA-ként PCT-bejelentésük számára. Ez azt tükrözi, hogy az USPTO elismeri a hivatal által végzett kutatás és elővizsgálat minőségét. Az Izraeli Szabadalmi Hivatalt először 2012-ben ismerték el ISEA-nak, azonban mostanáig ebben a minőségében csupán az ott benyújtott PCT-bejelentések kapcsán szolgált ilyen minőségben, PCT-átvevőhivatalként működve. Így ez lesz az első eset, amikor külföldi ország számára kezdi el ISEA-kénti tevékenységét. Megjegyezzük azonban, hogy ez nem vonatkozik az amerikai bejelentők által a Nemzetközi Irodánál benyújtott szabadalmi bejelentésekre.

A megállapodás szerint az izraeli hivatal negyedévenként 75 amerikai PCT-bejelentés számára korlátozza ISEA-ként való tevékenységét. Emellett nem működik ISEA-ként olyan US-PCT bejelentések kapcsán, amelyek üzleti módszerekre vonatkozó egy vagy több igénypontot tartalmaznak, és a nemzetközi szabadalmi osztályozás szerinti G06Q osztályba tartoznak.

Azok a szabadalmi bejelentések, amelyek a hivatal általi vizsgálat során kedvező elővizsgálati eredményt kapnak, az USPTO és az Izraeli Szabadalmi Hivatal közötti gyorsított

szabadalmi vizsgálatra (PPH) vonatkozó megállapodás valamennyi előnyét élvezik, vagyis legalább egy igénypont kedvező vizsgálati eredménye az egyik hivatalnál a másik nemzeti bejelentés gyorsított vizsgálatát eredményezi.

Az amerikai bejelentők most ISEA-ként az USPTO, az Európai Szabadalmi Hivatal, a Japán Szabadalmi Hivatal, a Dél-koreai Szabadalmi Hivatal, az Orosz Szabadalmi Hivatal és az Ausztrál Szabadalmi Hivatal mellett az Izraeli Szabadalmi Hivatalt is választhatják.

Japán

A) 2014. május 14-én Japán bejelentette, hogy elfogadták a japán védjegy törvény új módosításait, amelyek 2015. április 1-jén lépnek hatályba, és szélesítik a japán védjegy oltalom körét. Az új módosítások egyrészt védjegyekre, másrészt regionális kollektív védjegyekre vonatkoznak.

Az új védjegy oltalom kiterjed hangokra, színekre, hologramokra, mozgó és helyzeti védjegyekre is.

A hatályos védjegy törvény már lehetővé teszi zenei és nem zenei hangok oltalmát. Ezt most kiterjesztik nagyon rövid hangjelzésekre is.

Színeket akkor lehet védjeggyel oltalmazni, ha kellő megkülönböztető képességgel rendelkeznek.

Az ábrás védjegyek ki fognak terjedni a mozgó tárgyakra és a mozgó képekre is. A vonatkozó rendszabályokat a Gazdasági, Kereskedelmi és Ipari Minisztérium fogja kidolgozni.

A törvénymódosítás nem említi az illatvédjegyeket, de a minisztérium ezekre vonatkozó rendelkezéseket is kiadhat.

A törvénymódosítás fokozott oltalmat biztosít a regionális kollektív védjegyeknek, amelyek a termék nevéhez kapcsolt körzetmegjelölésből állnak. Az ilyen megjelöléseket megkülönböztető jelleg hiánya miatt jelenleg elutasítja a Japán Védjegy hivatal. 2015. április 1-jétől kezdve kereskedelmi és iparkamarák és társaságok kérhetik ilyen védjegyek lajstromozását.

B) A Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróság 2014. június 30-án helybenhagyta a Japán Szabadalmi Hivatal döntését, amellyel elutasította az ASAMAYAMA (japán jelentése „Asama-hegy”) védjegy lajstromozását a 32. áruosztályban sörre, szénsavas italokra, gyümölcszörpökre és komlókivonatokra.

A bíróság fenntartotta a hivatal döntését, amely a védjegybejelentést azon az alapon utasította el, hogy a japán védjegy törvény 3(1)(3) cikkének hatálya alá esik.

A japán védjegy törvény 3(1)(3) cikke szerint lajstromozás nem engedélyezhető olyan védjegy esetében, amely csupán a szokásos módon jelöli az áruk eredetének vagy eladásának a helyét, az áruk minőségét, nyersanyagát, hatékonyságát, felhasználását, alakját vagy árát, illetve a szolgáltatások módját vagy idejét.

A védjegy törvény 3(2) cikke szerint olyan védjegy esetében, amelynek a használata következtében a fogyasztók felismerhetik, hogy az áruk vagy szolgáltatások egy bizonyos személy üzletével vannak kapcsolatban, lehet védjegyoltalmat kapni az előző bekezdésében foglaltak ellenére.

Az ügy előzménye, hogy a *Sake Brewing Kabushiki Kaisha* (SBKK) felperes 2012. április 24-én kérelmet nyújtott be a szokásos betűkkel írt ASAMAYAMA védjegy lajstromozása iránt a 32. áruosztály fentebb megjelölt áruira.

A Japán Szabadalmi Hivatal 2013. február 5-én elutasította a bejelentést a védjegy törvény 3(1)(3) cikke alapján. Ezt követően az SBKK 2013. május 8-án kérte a döntés felülvizsgálatát a hivatal fellebbezési tanácsa által.

A fellebbezési tanács 2013. október 23-án hozott döntése fenntartotta a hivatal eredeti döntését, mert megállapította, hogy ha a kérdéses védjegyet a megjelölt árukra használják, olyan árukra vonatkoznak ismernék el, amelyeket az Asama-hegy körzetében, vagyis a Nagano és a Gunma prefektúra területén állítottak elő vagy árusítottak. Ebből következik, hogy a kérdéses védjegy a 3(1)(3) cikk szerint szokásos módon jelöli a gyártás vagy eladás helyét. Ezért helyes volt a hivatal eredeti elutasítása.

Az SBKK 2013. december 11-én a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbírósnál nyújtott be fellebbezést a következő érvek alapján.

– Minthogy Japán területén számos hegyet neveznek Asamayamának, a védjegy alapján nem lehet pontosan azonosítani a gyártás és az eladás helyét.

– Semmi sem enged arra következtetni, hogy a helyi sört vagy ásványvizet az Asama-hegy körzetében állították elő vagy árusították.

– A fellebbezési tanács döntése figyelmen kívül hagyta, hogy Japánban már számos hegy nevére engedélyeztek védjegyoltalmat.

A bíróság 2014. június 30-i döntése helybenhagyta a hivatal döntését az alábbi okok alapján.

– A lajstromoztatni kívánt védjegy nem bír megkülönböztető jelleggel, bár már létezett egy korábbi lajstromozás az ASAMAYAMA védjegyre a 33. áruosztályban hasonló árukra, különösen japán és kínai szeszes italokra és alkoholtartalmú gyümölcszörpökre.

– A védjegy egyszerűen jelzi az áruk eredetének vagy eladásának a helyét, és így a védjegy törvény 3(1)(3) cikkének hatálya alá esik, vagyis a hivatal és annak fellebbezési tanácsa nem hozott téves döntést.

– Az SBKK szerint a lajstromoztatni kívánt védjegy egyszerűen egy hegy neve, nem pedig az előállítás vagy az árusítás helye. A bíróság azonban megállapította, hogy a védjegy kínai betűi a fogyasztók elméjében a hegy lábánál elterülő konkrét területre utalnak, vagyis a védjegy ezt a területet jelöli. Mindennek következtében a fogyasztók a megjelölt területet könnyen értelmezhetik az előállítás vagy az eladás helyeként.

– Az SBKK arra hivatkozott, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy számos hegy nevét lajstromozták védjegyként. Érveléséből azonban nem volt világos,

hogy a védjegy törvény 3(2) cikke alapján kívánt-e oltalmat szerezni. Így a bíróság nem fogadhatta el ezt az érvelést.

A fenti okok miatt a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróság elutasította az SBKK védjegy-kérelmét.

Jordánia

A Jordániai Védjegy hivatal példa nélkül álló döntést hozott, amikor egy jordániai bejelentő az „1121” védjegy lajstromozása iránt nyújtott be kérelmet. Indiában és Pakisztánban ugyanis különböző rizsfajtákat növesztenek Basmati néven, és a BASMATI 1121 egy jól ismert indiai rizsfajta, amelyet népszerűen „1121”-ként említene. Emellett a BASMATI név egy híres földrajzi árujelző az indiai szubkontinensről származó rizsre.

A jordániai bejelentő a védjegyoltalmat többek között kávéra, teára, cukorra és rizsre kérte. A védjegynek a hivatalos közlönyben való publikálása után az Indiai Kereskedelmi Minisztérium felszólalt azon az alapon, hogy a kérdéses védjegy kapcsolatban áll a Basmati rizsszel, és a fogyasztók megtévesztéséhez, valamint tisztességtelen versenyhez vezetne.

A hivatal megállapította, hogy az „1121” védjegy lajstromozása a 30. áruosztályban azt a hamis benyomást keltené, hogy az ilyen védjegyet viselő termékek arról a vidékről származnak, ahol a Basmati rizst termesztik. Ezért elrendelte, hogy a rizst töröljék az árujegyzékből annak érdekében, hogy az „1121” védjegy lajstromozható legyen.

Kanada

A) A kanadai kormány 2014. október 23-án benyújtotta a parlamentnek szellemitulajdon-védelmi tárgyú második törvénytervezet-csomagját. Az elsőt 2014 elején a védjegy törvény módosítása jelentette.

A szabadalmi törvény reformjával Kanada harmonizálni kívánja hatályos szabadalmi jogát fő kereskedelmi partnereinek a szabadalmi jogával, és egyúttal a rendszert barátságosabbá és a bejelentők számára elfogadhatóbbá kívánja tenni. Így például az új rendelkezések egyszerűsíteni fogják a bejelentések benyújtási eljárását és hatályban tartását. A jogok nem szándékos ejtése nem fogja befolyásolni az egyébként megfelelően engedélyezett szabadalmak érvényességét.

A törvénytervezet az ipariminta-törvényt is egyszerűsíteni és korszerűsíteni fogja. A legjelentősebb változás az lesz, hogy az új mintatörvény lehetővé teszi majd, hogy Kanada csatlakozzék az ipari mintákra vonatkozó Hágai Egyezményhez, amely egyetlen bejelentés útján lehetővé teszi az egész világra kiterjedő mintaoltalmat.

B) A gyorsított szabadalomvizsgálati eljárás (Patent Prosecution Highway, PPH) program továbbra is komoly siker Kanadában. Ennek köszönhetően az ország a szabadalmazási eljárások költségeit tekintve igen olcsónak tekinthető, és az ügyintézés is kivételesen gyors

és hatékony. Erre vezethető vissza, hogy a Kanadai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal által kiadott statisztika szerint a PPH-rendszerben vizsgált bejelentések sokkal rövidebb ideig várnak az elővizsgálatra, kevesebb hivatali végzést kapnak, és nagyobb mértékben engedélyezik őket. Ennek megfelelően a PPH-rendszerben végzett szabadalmi elővizsgálat jelentős költségmegtakarítást jelent a bejelentők számára anélkül, hogy fel kellene áldozni a szabadalmak minőségét.

C) A *Dow Chemical Company* (Dow) által a *Nova Chemicals Corporation* (Nova) ellen folytatott bitorlási ügyben a Szövetségi Bíróság (Federal Court) 2014. szeptember 5-én a Dow javára döntött.

A Dow a Surpass nevű filmpolimerek gyártása és eladása miatt indított a Nova ellen bitorlási pert. Bitorlási keresetében azt állította, hogy ezek a polimerek bitorolták a 2 160 705 számú ('705-ös) szabadalmát, amely többek között csomagolási célokra használható polietilén-kompozíciókra vonatkozott. A szabadalomban igényelt kompozíciók sajátos tulajdonságú két polimer keverékéből álltak. A Dow ezeket a kompozíciókat Elite néven forgalmazta.

A Nova tagadta a bitorlást, és azt állította, hogy a '705-ös szabadalom a következő okok miatt érvénytelen: hasznosság hiánya, a megvalósított vagy igényelt találmánynál tágabb oltalmi körű igénypontok, újdonság hiánya, kézenfekvőség, kettős szabadalmazás, kétértelműség és nem kielégítő kinyilvánítás.

A Dow által benyújtott bizonyítékok alapján, amelyek többek között a bitorlást bizonyító számos kísérleten alapultak, O'Keefe bíró megállapította, hogy a Surpass-termékek bitorolták a '705-ös szabadalom valamennyi igénypontját.

A bíró elutasította azokat az okokat is, amelyekre hivatkozva a Nova a '705-ös szabadalom érvénytelenségét próbálta bizonyítani, és így érvényben tartotta a '705-ös szabadalmat. A bitorlással és az érvényességgel kapcsolatos megállapítások eredményeként O'Keefe bíró a következőket ajánlotta fel a Dow-nak:

- választás kártérítés és a haszon alapján való elszámolás között;
- ésszerű kárpótlás a '705-ös szabadalom publikációjának és megadásának időpontja között bekövetkezett bitorlásért;
- a költségek megtérítése.

A Nova a CAFC-nél nyújtott be fellebbezést.

Kína

A) Az Országos Népi Kongresszus Állandó Bizottsága 2014. augusztus 31-én jóváhagyott egy javaslatot szakosodott szellemitulajdon-védelmi bíróságok felállításáról Pekingben, Sanghajban és Guangzhouban. 2014. november 3-án a Legfelsőbb Népi Tanács kiadott egy rendeletet a Pekingi, a Sanghaji és a Kantoni Szellemitulajdon-védelmi Bíróság hatásköréről. E rendelet kiadása a gyorsított jogalkotási eljárást követően jelzi a kínai kormány elkötelezettségét a szellemi tulajdon védelme, valamint a bírósági reform iránt. A kormány

kinyilvánította, hogy várakozása szerint a szellemi tulajdon-védelmi bíróságok 2015 elején működésbe lépnek.

A bíróságok működését szabályozó rendelet főbb pontjait az alábbiakban foglaljuk össze.

- Az új szellemi tulajdon-védelmi bíróságok elsőfokú bíróságként szolgálnak
  - műszakilag bonyolult polgári és adminisztratív szellemi tulajdon-védelmi ügyekben;
  - szellemi tulajdon-védelmi joggal kapcsolatos jogi ügyekből származó adminisztratív ügyekben; és
  - jól ismert védjegyek elismerésével kapcsolatos polgári ügyekben.
- A Pekingi Szellemi Tulajdon-védelmi Bíróság kizárólagos hatáskörrel fog rendelkezni szellemi tulajdon-védelmi hatóságok döntései ellen benyújtott elsőfokú fellebbezések ügyében.
- A szellemi tulajdon-védelmi bíróságok fellebbezési bíróságként szolgálnak olyan polgári és adminisztratív döntések ügyében, amelyeket helyi alsófokú népbíróság hozott szellemi tulajdon-védelmi ügyekben.
- A Legfelsőbb Népbíróság felelős a szellemi tulajdon-védelmi bíróságok szerkezetéért, szervezetéért és megvalósításáért. A Legfelsőbb Népbíróság három évet kapott arra, hogy beszámoljon előrehaladásáról az Országos Népi Kongresszusnak.
- A szellemi tulajdon-védelmi bíróságok felügyeletét a Legfelsőbb Népbíróság látja el.
- A szellemi tulajdon-védelmi bíróságok hatásköre nem terjed ki büntetőügyekre.

B) 2014. november 6-án Pekingben megkezdte működését a Pekingi Szellemi Tulajdon-védelmi Bíróság, amely a szellemi tulajdon-védelmi ügyekkel foglalkozó első szakosodott bíróság.

Pekingben a szellemi tulajdon-védelmi ügyekkel kapcsolatos bírósági ügyintézés 1993-ban kezdődött el, amikor felállították a szellemi tulajdon-védelmi ügyekkel foglalkozó első bíróságot: a Pekingi Első Közbenső Népbíróságot.

Mostanáig a Pekingben működő mindhárom közbenső népbíróságnak működött szellemi tulajdon-védelmi tanácsa, amelyek a 2014. november 6. előtt hozzájuk került ügyeket továbbra is intézik és befejezik.

C) A Országos Innovációs Fejlesztési Csoport és a Fujian Egyetem 2014. november 19-én kiadta jelentését a G20 innovációs versenyképességéről, amit az alábbi öt tényezővel kapcsolatos teljesítmény alapján mértek: innovációs megalapozottság, innovációs környezet, innovációs beruházás, innovációs teljesítmény és az innováció fenntarthatósága.

A jelentés szerint 2011–2012-ben az innovációs versenyképesség terén az első tíz ország sorrendje a következő volt:

1. Amerikai Egyesült Államok
2. Japán
3. Németország
4. Dél-Korea

5. Ausztrália
- 6 Egyesült Királyság
7. Franciaország
8. Kína
9. Kanada
10. Olaszország

D) Kína a következő öt évben meg kívánja háromszorozni az Állami Szellemitulajdonvédelmi Hivatal által kezelt szabadalmi bejelentések számát.

Az új cél szerint a kormány azt reméli, hogy 2020-ig a feltalálók 10 000 lakosra számítva 14 találmányt fognak benyújtani. A megfelelő szám 2013-ban 10 000 lakosonként 4 találmány volt.

2013-ban 825 000-nél több szabadalmi bejelentést nyújtottak be. „A szellemi tulajdon Kína stratégiai forrásai között egyre fontosabb helyet foglal el” – ez az állítás szerepelt a kormány weboldalán 2015. január 4-én.

2014 decemberében a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) által közölt tanulmány azt mutatta, hogy Kína 2013-ban az egész világon benyújtott 2,7 millió szabadalmi bejelentésnek mintegy 32%-áért volt felelős. Ezzel Kína a szabadalmi bejelentések terén a világon az első helyet foglalta el. Utána az Amerikai Egyesült Államok és Japán következett.

A kínai kormány 2020-ig jelentősen javítani kívánja a szellemi tulajdon védelmét és az ezzel kapcsolatos intézményeket, és azt reméli, hogy öt éven belül a jelenlegi 22,3 hónapról 20,2 hónapra tudják csökkenteni a szabadalmi bejelentések elővizsgálatát.

E) Az elektromos gépkocsik gyártására szakosodott Tesla Motors Inc. Palo Alto-i (Kalifornia) megalapítója, *Elon Musk* 2014 januárjában bejelentette, hogy sikerült megegyeznie *Zhan Baosheng*gel, aki a Tesla előtt, 2006-ban lajstromoztatta Kínában mind latin, mind kínai betűkkel a TESLA védjegyet. Ezzel megnyílt volna Musk előtt a lehetőség arra, hogy gyorsan terjeszkedjen a világ legnagyobb autópiacon. 2014 novemberében azonban Zhan védjegybitorlásért beperelte Teslát.

Ezt követően a két fél peren kívüli egyezséget kötött, amely a hosszan elhúzódó vita barátságos megoldásához vezetett. Ennek alapján Zhan hozzájárult ahhoz, hogy a Kínai Védjegy-hivatal törölje az ő TESLA védjegyeit, és a Tesla vitathatatlan jogot szerzett TESLA védjegyére Kínában. Ezenkívül a két fél megegyezett abban is, hogy Zhan átruházza a Teslára bizonyos doménneveit, ideértve a *tesla.cn* és a *teslamotors.cn* nevét. A megegyezés pénzügyi részleteiről a felek nem nyilatkoztak.

Kuvait

Kuvait kormánya 2014. szeptember 2-án helyezte letétbe a Párizsi Uniós Egyezményhez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően Kuvait 2014. december 2-án vált e nemzetközi egyezmény tagjává.

Németország

A) 2014. január 1-jei hatállyal megváltozott a német mintatörvény. Az új törvény lehetőséget ad arra, hogy legfeljebb 100 különböző mintáig összetett bejelentést lehessen benyújtani, *függetlenül attól, hogy a minták ugyanabba az áruosztályba tartoznak-e*. A régi törvény szerint a legfeljebb 100 mintára vonatkozó összetett bejelentések esetén a mintáknak ugyanabba az áruosztályba kellett tartozniuk. Az új törvény 12. cikke szerint ezt a követelményt eltörölték. Ennek az az előnye, hogy különböző áruosztályokba tartozó minták most egyetlen összetett bejelentés részét képezhetik, ami komoly költségmegtakarítást tesz lehetővé, és jelentős előny az európai uniós mintarendeleettel szemben, amely egy bejelentésben csak azonos áruosztályba tartozó minták oltalmát teszi lehetővé.

B) Mind a BPHH, mind a nemzeti védjegy hivatalok, így a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsches Patent- und Markenamt, DPMA) is alkalmazza azt az elvet, hogy csak azokkal a védjegyekkel kapcsolatban érvényesíthetők jogok, amelyeket a lajstromozástól számított öt éven belül használtak. Ennek a szabályozásnak a célja, hogy a védjegylajstromot mentesen tartsák az olyan védjegyeiktől, amelyeket nem használnak ugyan, de amelyek a versenytársakat meggátolják saját védjegyeik lajstromozásában. Természetesen azt a kérdést is vizsgálni kell, hogy jogmegőrzés szempontjából csak az olyan használat számít-e, amely a védjeggyel együtt lajstromozott árukkal kapcsolatos, vagy pedig a lajstromozottakhoz hasonló áruk használata is kielégíti a használat követelményét. A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) 2014. január 8-án hozott „Probiotics-döntése” érdekes válaszokat nyújt ilyen vonatkozásban.

A vizsgált ügyben a PROBIOTIK német védjegy tulajdonosa egy nagy német élelmiszer-vállalat volt. A védjegyet többek között tejtermékekre, különösen joghurtra, ivójoghurtokra és porított tejszóra lajstromozták. A PRAEBIOTIK német védjegyet ugyanez a vállalat étrendi termékekre, különösen étrendi kiegészítőkre lajstromoztatta.

Használat hiánya miatti panasz alapján a védjegy tulajdonos termékcsomagot nyújtott be *prima facie* bizonyítékként további részletekkel tejpudingra és csecsemőtáplálékként tejutánzatokra. Ezeket a termékeket például „PROBIOTIK® epertejpuding” szöveggel hirdette, továbbá a PROBIOTIK és a PRAEBIOTIK védjegyet egyszerű grafikai elemekkel szépítette.

A körzeti bíróság helyt adott a használat hiányára vonatkozó keresetnek, és ezt megerősítette a körzeti fellebbezési bíróság is. A BGH-nál benyújtott kereset azonban eredményes volt.

Döntésében a BGH ismét hangsúlyozta, hogy a használat bizonyításához a védjegyet egyszerűen és értelmesen kell használni olyan árukkal kapcsolatban, amelyekre lajstromozták. A BGH szerint a törlési eljárásban a védjegylajstromozást nem kell a lajstromozott árukra vagy szolgáltatásokra korlátozni, hanem megfelelő gazdasági megközelítésre van szükség. Ez azonban azt igazolja, hogy az áruknak azon az árulistán kell maradniuk, amely a *közön-ség véleménye szerint* az áruk azonos területére tartozik.

A BGH szerint ez az egyetlen lehetőség arra, hogy megfelelő egyensúlyt biztosítsanak a védjegytulajdonos azon érdeke között, hogy ne korlátozzák túlságosan az üzleti tevékenységében, és azon érdek között, hogy a védjegyrajstromot a nem használt védjegyekről mentesen tartsák.

Áruk általában akkor tartoznak ugyanahhoz a védjegyterülethez, ha ez összeegyeztethető a tulajdonságaikkal és a szándékolt használatukkal. A BGH véleménye szerint ez volt az eset a PROBIOTIK és a PRAEBIOTIK védjegynek legalább a lajstromozott áruival kapcsolatban, bár mindkét védjegyet tejjel és tejalapú zabkásával, vagyis hasonló árakkal, de nem a lajstromozott árakkal kapcsolatban használták.

A BGH megerősítette továbbá, hogy a szóvédjegyekkel együtt használt grafikai elemek nem jelentősek, úgyhogy ezeket csupán díszítő elemeknek kell tekinteni.

A döntés érdekes vonása, hogy a BGH megerősítette a hasonló áruk használatának jogmegtartó hatását, ebben az esetben a „tejalapú zabkása” kapcsán, jóllehet ez a termék nem képezte a lajstromozott áruk részét.

C) A *Langenscheidt* vállalat „sárga” védjegye kétnyelvű szótárakra és nyomtatványokra van lajstromozva a vásárlóközönség körében élvezett hírneve következtében. A *Langenscheidt* évtizedek óta sárga külsővel és kék „L” betűvel adja ki szótárait. Egyéb nyelvtanulási termékeket is évtizedek óta ezekkel a színekkel publikál.

A *Langenscheidt* védjegybitorlásért beperelt egy vállalatot, amely sárga kartonpapír csomagolásban ajánl 33 nyelven nyelvtanulási szoftvert. A terméket mind interneten, mind tévén ajánlja, a sárga színt használva.

Az ügy a Kölni Körzeti Bíróságtól, majd a Kölni Felsőbíróságtól a Szövetségi Legfelsőbb Bírósághoz került, amely 2014. szeptember 18-i döntésében megerősítette az alsófokú bíróságok döntését, megállapítva, hogy a vonatkozó áruk és a védjegyek nagyfokú hasonlósága miatt fennáll a megtévesztés veszélye. A döntés a *Langenscheidt* színvédjegyének a bitorlását is megállapította.

D) A Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht, BPG) döntése szerint fennáll az összetévesztés valószínűsége a *BIONSEN* és a *BIOPHEN* védjegy között. Ezért a német *BIOPHEN* védjegyet törölték annak következtében, hogy felszólaltak ellene a közösségi *BIONSEN* védjegy alapján.

Mindkét védjegyet a 3. áruosztályba tartozó számos azonos és nagyon hasonló áruval, többek között szappanokkal és kozmetikumokkal kapcsolatban lajstromozták.

A BPG döntését azzal az elvvel támasztotta alá, hogy a fogyasztók tapasztalati alapon nagyobb figyelmet szentelnek egy védjegy első szóelemének, mint a szó végződésének. Egy tapasztalaton alapuló második elv kimondja, hogy a leíró elemek az összetévesztési veszély szempontjából kevésbé jönnek számításba, mint a nem leíró elemek. Ezt az elvet a bíróság az első elvnél kisebb súllyal vette figyelembe.

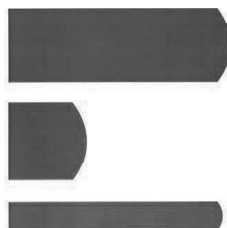
Annak következtében, hogy a fogyasztó a régebbi *BIONSEN* védjegyet nem olvassa *BIONSEN*-ként, a „bio”- kifejezés nem tekinthető deskriptív elemnek, mert nem is olvassák

ilyenként. Mind a szó hosszúsága, mind az i, o, e magánhangzók sorrendje azonos. Ezért a két védjegy csupán a középső -ns-, illetve -ph- betűben különbözik egymástól. Itt is az az eset, hogy a közönség kisebb figyelmet fordít a szó közepén levő vizuális különbségekre. Ezért adott a vizuális hasonlóság. Emellett a szavak közepén nem hallható a „ph”, illetve az „sn” mássalhangzó, míg a hangzás a szavak elején és végén hasonló. Ezért a két védjegy között jelentős fonetikai hasonlóság állapítható meg.

A szavak közepén levő különbség így nem elegendő a védjegyek közötti hasonlóság megtagadásához. Ezért a BPG úgy döntött, hogy a BIONSEN és a BIOPHEN védjegy megtevesztően hasonló.

E) Az alábbi ábrás védjegyet

lajstromoztatni kívánták a DPMA-nál olyan szöveges leírással, hogy a három csík hosszirányú mérete a függőleges irányú méret szerint változik.

A DPMA grafikus ábrázolhatóság hiányában elutasította a bejelentést, és fellebbezés után a BGH-hoz benyújtott fellebbezés sem volt eredményes. A BGH megállapította, hogy egy olyan védjegy, amely számos különböző megjelenési formát vehet fel, nincs kellően meghatározva, mert egy védjegynek egyértelműnek és függetlennek, vagyis világosan meghatározottnak kell lennie. Ilyen vonatkozásban nem lajstromozthatók az olyan változó védjegyek, amelyek kapcsán a megjelenés határozatlan számú különböző absztrakt alakjára kérnek oltalmat.

Norvégia

2015. január 1-jén a Londoni Egyezmény hatályba lépett Norvégiában. Ez annyit jelent, hogy ettől az időponttól kezdve az európai szabadalmak érvényesítéséhez csak a szabadalmi igénypontokat kell lefordítani norvég nyelvre. A német vagy francia nyelven engedélyezett európai szabadalmak leírását és ábráinak szövegét angol vagy norvég fordítással kell ellátni.

A Londoni Egyezmény 2008. május 1-jén lépett hatályba, és célja, hogy csökkentse az Európai Szabadalmi Egyezmény alapján engedélyezett európai szabadalmak fordítási költségeit.

Olaszország

A) 2014. október 15-én az olasz kormány a parlament elé terjesztette az ún. „stabilitási törvényt”, amely számos rendszabályt tartalmaz az olasz gazdaság élénkítésére. A törvénytervezet tartalmaz egy „szabadalmi dobozt” is, amely arra ösztönzi a vállalatokat, hogy szellemi tulajdon-jogaikból minél nagyobb haszonra tegyenek szert, mert az ilyen haszon után fizetendő adó egy jelentős részét levonhatják.

A törvénytervezet szerint 2015. január 1-jétől kezdve az olasz vállalatok kérelmezhetik csökkentett adó befizetését olyan haszon után, amely az elkövetkezendő öt évben szellemi tulajdonuk kihasználásából származik. Az első évben 30%-ot, a második évben 40%-ot, és a fennmaradó három évben 50%-ot vonhatnak le adójukból.

Az ilyen téren számításba jövő szellemi tulajdon lehet szabadalom, védjegy és know-how, valamint szerzői jog is.

B) A Milánói Bíróság „A” jelű üzleti tanácsa 2014. november 5-én döntést hozott a *Ralph Lauren* csoport híres POLO PLAYER (pólójátékos) védjegyével kapcsolatos vitában. A védjegy egy labdát éppen eltaláló lovaspóló-játékost ábrázol, és erre a védjegyre a Ralph Laurennek egy sor nemzeti és közösségi védjegye van, amelyek alapján arra kérte a bíróságot, hogy nyilvánítsa érvénytelennek azt a két védjegyet, amelyet az alperes *R&D of Hong Kong* (R&D) lajstromoztatott Olaszországban, és amelyek a Ralph Lauren védjegyétől gyakorlatilag megkülönböztethetetlen pólójátékost ábrázolnak, továbbá állapítsa meg a másik alperes, a *Slingroup s.r.l.* (Slingroup) által használt hasonló védjegyek bitorló jellegét, ideiglenes intézkedéssel tiltsa meg azok előállítását, forgalmazását és hirdetését, és rendelje el az okozott károk megtérítését. Az alperesek saját védjegyeik érvényességének megállapítását kérték, és tagadták azok bitorló jellegét.

A bíróság először megvizsgálta a felperes védjegyeit, és megállapította, hogy azok ideológiai magját a pólójátékos alakja képezi, előhívóképességgel a fogyasztók emlékezetében. „Ez egy olyan jelzés, amely a jól ismertségnél is nagyobb mértékű hírnévre tett szert a sportruházati piacon legalább Olaszországban, és 2009 óta a világon a 100 legjobban ismert árujelző közé tartozik” – állapította meg a bíróság, majd így folytatta: „Ez a védjegy eredeti grafikai kivitelezése révén tagadhatatlan megkülönböztető jelleggel rendelkezik, amely a felperes által folytatott széles körű hirdetési hadjárat következtében egyre erősödik”.

A bíróság azt is megállapította, hogy az alperes R&D védjegyei majdnem teljesen azonosak a felperes pólójátékos védjegyeivel, és ezért újdonsághiány miatt az előbbieket semmisnek nyilvánította. Egyúttal azt is megállapította, hogy a Slingroup hasonló védjegyeinek a használata bitorolta a felperes védjegyeit.

A védjegybitorlás megállapítása alapján a bíróság megtiltotta, hogy az alperesek a felperes védjegyeit hordozó ruházati cikkeket állítsanak elő, importáljanak, exportáljanak, hirdessenek vagy forgalmazzanak. A bíróság azt is elrendelte, hogy a piacról vissza kell vonni és meg

kell semmisíteni az ilyen termékeket, valamint az ilyen vonatkozású hirdetési anyagokat – 100 EUR bírságot rótt ki minden egyes további termék után, amelyet a piacon találnak.

A bíróság a kártérítést az olasz védjegy törvény 125. cikke alapján az elvesztett haszon, az ésszerű royaltyk és a bitorló hasznának figyelembevételével állapította meg. Ezeknek a tételeknek a nagyságát a bíróság szakértő igénybevételével határozta meg.

A bíróság arra is kötelezte az alpereseket, hogy az ítéletet a *La Repubblica* napilapban mind nyomtatásban, mind online publikálják; elrendelte továbbá, hogy hasonló publikációt kell közreadni az alperesek honlapján az ítélet publikálásától számított 90 napon keresztül.

C) A Milánói Fellebbezési Bíróság 2014. szeptember 15-én döntést hozott a *Guccio Gucci S.P.A.* és *Luxury Goods Italia S.P.A.* (Gucci) v. *Guess Inc.* és *Guess Italia* (Guess)-ügyben.

A Gucci szolgálai utánzásért és élősködő versengésért perelte be a Guesst a Milánói Fellebbezési Bíróságnál. Keresetét olaszországi és közösségi G és FLORA védjegyeire alapozta.

A bíróság megállapította, hogy Gucci G védjegyei megkülönböztetőképesség hiánya miatt érvénytelenek, míg FLORA védjegye tisztán esztétikai és díszítő jellegű, és az olasz védjegy törvény szerint nem oltalmazható. Megerősítette a Milánói Fellebbezési Bíróság elsőfokú döntését, amely megállapította, hogy a Guess nem bitorolja a Gucci érvényes védjegyeit.

A Milánói Fellebbezési Bíróság szerint a GUCCI és a GUESS védjegyet nem lehet összetéveszteni, különös tekintettel a betűk eltérő írásmódjára.

Döntése ellen az Olasz Legfelsőbb Bíróságnál lehet fellebbezni.

Oroszország

A gépkocsigyártó *Ford* vállalat kérte az Orosz Szellemtulajdon-védelmi Hivataltól (*Rospatent*) a FORD védjegy jól ismert státuszának az elismerését. A kérelmet a Rospatent elutasította, de ugyanezt tette fellebbezés után a Orosz Szellemtulajdon-védelmi Bíróság is.

A Ford orosz képviselője a döntést formalisztikusnak nevezte, amely figyelmen kívül hagyta a közvélemény-kutatások olyan eredményét, amely azt bizonyítja, hogy a FORD védjegy az orosz fogyasztók szemében hírnévnek örvend. A „jól ismert” státusz lehetővé teszi a jogtulajdonos számára, hogy fellépjen olyan vállalatok ellen, amelyek más iparágban működnek, de hasonló védjegyet használnak.

A Ford képviselője azt is megjegyezte, hogy vagy fellebbez a döntés ellen, vagy pedig egy új lajstromozási kérelmet nyújt be a Rospatentnél az eredetiből állítólag hiányzó megfelelő bizonyítékkal.

Spanyolország

A) Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2014. évi augusztusi számának 226–228. oldalán beszámoltunk arról, hogy a spanyol minisztertanács 2014 áprilisában jóváhagyta az új

szabadalmi törvény tervezetét. Ezt a parlament 2014. decemberben léptette hatályba, mert akkor járt le a parlament megbízatásának határideje.

Az új szabadalmi törvény két legfontosabb vonása:

- az érdemi vizsgálat bevezetése minden szabadalmi bejelentésre és
- az engedélyezés utáni felszólalási rendszer bevezetése.

B) 2014. július 24-én a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 15. tanácsa döntést hozott az *Alendronate*-ügyben. A bíróság megerősítette, hogy egy olyan szabadalom végleges megsemmisítése az Európai Szabadalmi Hivatal által, amelyet megerősítettek egy Spanyolországban folyó bitorlási eljárásban, azt jelenti, hogy a bitorlási ügyet el kell utasítani a per egyszerű befejezése helyett, mert a megtámadott szabadalom nem létezik többé. Ez a döntés megerősíti a bíróság 15. tanácsának 2012. október 5-i döntését az *Otis v. Schindler*-ügyben.

Bár csupán akadémiai kérdésnek tűnik annak a vizsgálata, hogyan kell végződnie egy bitorlási eljárásnak, ha az ESZH megsemmisíti a bitorlás tárgyát képező szabadalmat, ennek fontos gyakorlati következményei is lehetnek – például a jogi költségek vonatkozásában:

- ha azt gondolják, hogy a szabadalom megsemmisítése, amely így soha nem bírt semmilyen hatással, egyszerűen meghatározza, hogy a per elvesztette tárgyát, akkor – a spanyol eljárási törvény szerint – az eljárást be kell fejezni anélkül, hogy bármelyik félnek kellene jogi költségeket fizetnie; vagy

- ha az vélelmezhető, hogy – miután megsemmisítették – a szabadalmat nem lehet bitorolni, és így a bitorlási kereset alaptalan volt, akkor a bitorlási eljárást meg kell szüntetni, és elrendelhető, hogy a szabadalmas fizesse meg az alperes jogi költségeit.

Ez a kérdés merült fel az *Otis v. Schindler*-ügyben, amelyben az Otis perelte a Schindlert európai szabadalmának bitorlása miatt. A Schindler azzal érvelt, hogy nem bitorolt, és hogy a szabadalmak érvénytelenek. A spanyolországi pereskedés alatt az ESZH a szabadalmak közül hármát megsemmisített. A Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 5. tanácsa azon a véleményen volt, hogy mind a bitorlási, mind a megsemmisítési per elvesztette a tárgyát, és ezért elrendelte az eljárások befejezését anélkül, hogy bármelyik fél javára jogi költségeket ítélt volna meg. A bíróság 15. tanácsa azonban másodfokon kinyilvánította, hogy – bár nem létezett már a megsemmisítési per tárgya – a bitorlási perben nem ez volt a helyzet. A fellebbezési bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a szabadalmaknak az ESZH általi megsemmisítése meghatározta a bitorlási per megszüntetését, mert – a szabadalmak érvénytelenek lévén – nem jöhetett létre bitorlás. Ezért az Otis bitorlási keresetét a bíróság elutasította, és elrendelte a Schindler jogi költségeinek a megtérítését.

Ezt az álláspontot most megerősítették az *Alendronate*-ügyben, ahol a *Merck* számos generikus vállalatot perelt egy olyan európai szabadalom bitorlásáért, amely egy *Alendronate*-dózistartományra vonatkozott oszteoporózis kezelésében. A vállalatok azzal védekeztek, hogy a szabadalom érvénytelen.

A pereskedés alatt a szabadalmat először az ESZH felszólalási osztálya, majd az ESZH fellebbezési tanácsa is megsemmisítette. Ez arra vezette a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság

6. tanácsát, hogy a Merck kérésére befejezze az eljárást anélkül, hogy bármelyik fél javára megítélt volna jogi költségeket.

Helyt adva az alperes keresetének, a Barcelonai Fellebbezési Bíróság 15. tanácsa azonban hatályon kívül helyezte a döntést, és megerősítette az Otis-ügyben hozott korábbi döntését: egy, az ESZH által megsemmisített szabadalom elleni megsemmisítési kereset elveszti tárgyát, ellentétben a bitorlási keresettel, amely nem veszti el azt. A szabadalom végleges megsemmisítése az ESZH által magában foglalja azt a következményt, hogy a bitorlási per alap nélküli, és ezért el kell utasítani.

A fentiek következtében a fellebbezési bíróság elrendelte, hogy az elsőfokú bíróság hozzon egy olyan döntést, amelyben elutasítja a Merck által benyújtott bitorlási keresetet, és elrendeli, hogy a felperes viselje az alperes jogi költségeit.

C) A *Fotoprix SA* (Fotoprix) pert indított a *Vistaprint España SL* (Vistaprint) ellen a FOTOLIBRO és a FOTOPRIX védjegy bitorlása és tisztességtelen használata miatt internetes motorokban. A felperes azt is kifogásolta, hogy az alperes a FOTOLIBRO védjegyet fotóalbumok megkülönböztetésére és hasonló szolgáltatásokra használta.

A Vistaprint tiltakozott a felperes állításai ellen, és ellenkeresetet nyújtott be, kérve:

- a FOTOLIBRO védjegy részleges érvénytelenítését arra tekintettel, hogy az a megjelölt termékek és szolgáltatások egy részével, különösen a fényképalbumokkal és rokon termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban deskriptív; és

- a FOTOLIBRO védjegy részleges törlését használat hiánya miatt a részleges érvénytelenítési kérelem által nem érintett termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban.

A Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 2. tanácsa 2014. július 29-én hozott döntésével helyt adott a Vistaprint ellenkeresetének, és kimondta a FOTOLIBRO védjegy részleges érvénytelenségét és részleges törlését, mert ez a kifejezés (magyar fordítása: fotókönyv) fotóalbumokkal és hasonló termékekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatban használva deskriptív. Megállapította, hogy a „fotolibro” szó Spanyolországban általánosan használt kifejezés digitálisan feldolgozott képekhez használt könyvek vagy albumok, valamint az ilyen eljárásra vonatkozó szolgáltatások megjelölésére. Ennek következtében elutasította a Fotoprix keresetét a FOTOLIBRO védjegy bitorlásával kapcsolatban.

A bíróság elutasította a FOTOPRIX védjegynek a Vistaprint által internetes kutatómotorokban kulcsszóként való használata miatt a Fotoprix által benyújtott bitorlási keresetet is. Itt a bíróság hivatkozott az Európai Unió Bíróságának 2010. március 23-án a *Google France SARL v. Louis Vuitton Malletier SA*-ügyben hozott ítéletére, amely szerint olyan kulcsszavak használata, amelyek lajstromozott védjegyekkel esnek egybe, önmagában nem képez védjegybitorlást, ha – miként ebben az esetben is – a hirdetés lehetővé teszi a felhasználó számára, hogy meghatározza a hirdetett termékek vagy szolgáltatások eredetét, és nem aknázza alá a védjegy hirdetőfunkcióját.

A Barcelonai Kereskedelmi Bíróság kinyilvánította, hogy az internet hivatkozási rendszere nem gátol meg egy védjegytulajdonost abban, hogy azonos feltételek mellett tájékoz-

tasson és rábeszéljen fogyasztókat, mert célja, hogy alternatív vállalatokat javasoljon a felhasználóknak.

A bíróság a fentiek alapján elutasította a Fotoprix keresetét, és helyt adott a Vistaprint ellenkeresetének a FOTOLIBRO védjegy részleges érvénytelenítésére és részleges törlésére.

A bíróság döntése szerint minden költséget a Fotoprixnek kell viselnie.

Svájc

A Globális Innovációs Index (GII) 2014. évi kiadása szerint az egymást követő negyedik évben is Svájc a világ leginnovatívabb országa, amelyet ebben a rangsorban az Egyesült Királyság és Svédország követ.

A GII 2014 a világ 143 országának gazdaságát vizsgálja 81 mutató segítségével, amelyek figyelembe veszik mind az innovációs képességeket, mind a mérhető eredményeket.

A GII-jelentést közösen publikálja a Cornell Egyetem és a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO).

Svájc után a további sorrend:

2. Egyesült Királyság,
3. Svédország,
4. Finnország,
5. Hollandia,
6. Amerikai Egyesült Államok,
7. Szingapúr,
8. Dánia,
9. Luxemburg,
10. Hongkong.

A Szellemi Tulajdon Világszervezete

A WIPO-nál 2014 októberének utolsó hetében külső szakértők részvételével vizsgálat kezdődött annak megállapítása érdekében, hogy egy WIPO-tisztviselő által 2014 áprilisában benyújtott jelentés állításai, miszerint Francis Gurry vezérigazgató betöréseket rendelt el alkalmazottak irodáiban DNS-minták nyerése céljából, megalapozottak-e. A WIPO-tisztviselő állításai szerint Gurry 2008-ban, amikor a WIPO második embere volt, utasított biztonsági embereket munkatársak DNS-mintáinak a megszerzésére. A mintákat állítólag a rendőrség használta fel annak ellenőrzésére, hogy a személyzet valamelyik tagja áll-e azon névtelen levelek sorozata mögött, amelyek azt állították, hogy Gurry pénzügyi területen kifogásolható dolgokat követett el.

Gurrry azzal is vádolják, hogy az állítólagos DNS-incidentst el akarta tusolni, sőt azt is állítják, hogy befolyásolta egy WIPO-szerződésnek egy ismerőse által vezetett vállalat számára való odaítélését.

A jelentés benyújtását követően a WIPO belső ellenőrző részlegének kell előzetesen kiértékelnie a jelentés állításait. A WIPO irányelvei szerint az előzetes kiértékelés arra szolgál, hogy megállapítsák, hihető bizonyíték van-e arra nézve, hogy megsértették a viselkedési szabályokat. Ha ezt megállapítják, teljes vizsgálat következhet.

A belső ellenőrző részleg alakí vizsgálata 2014 októberének utolsó hetében kezdődött.

A WIPO nem válaszolt azonnal a World Intellectual Property Report újságírójának a kérdésére, azonban Gurrry a Fox News riporterével azt közölte, hogy az állítások megalapozatlanok.

A legutóbbi vizsgálat befejezése négy hónapot vesz igénybe, azonban annak megállapításaitól függetlenül a WIPO tagállamai fognak dönteni arról, hogy szükség lesz-e további lépések megtételére.

Szingapúr

A SEIKI (japánul: „évszázad” vagy „szabályos”) védjegyet a *Choise Fortune Holdings* (Choice) 2010 óta használja, és Szingapúrban nemrég lajstromoztatta a 9. áruosztályban tv-készülékekre és diszkmeghajtókra.

Másrészről a SEIKO (japánul: „siker” vagy „pontos kivitel”) védjegyet a *Seiko Kabushiki Kaisha* (Seiko) 1924 óta használja. A védjegyet Szingapúrban a 9. áruosztályban lajstromoztatta sokféle áruval kapcsolatban, ideértve a hangrögzítő készülékeket, a hang- vagy képátvivő készülékeket, a mágneses adathordozókat és az adatrögzítő lemezeket.

A Seiko felszólalt a Choice ellen. A felszólalást a következőkre alapozta:

1. a SEIKI védjegy hasonlósága az időben korábbi SEIKO védjegylajstromozásokhoz a szingapúri védjegy törvény 8(2)(b) cikke szerint, és
2. a jól ismert, korábbi SEIKO védjegy(ek) tisztességtelen hígítása a védjegy törvény 8(4)(ii)(A) cikke szerint.

A lajstromozó elutasította a felszólalást annak ellenére, hogy megállapította: a SEIKO jól ismert védjegy, és a két védjegy hasonló. A lajstromozó érvelésének közelebbi vizsgálata azonban elárulja, hogy a döntés nem tekinthető annyira logikátlanak, mint amennyire első pillantásra látszik.

A lajstromozó annak megfontolása előtt, hogy fennáll-e összetévesztés valószínűsége, a védjegyek és az áruk hasonlóságát vette szemügyre. Döntését azonban elsődlegesen lényegtelennek tűnő tényezők befolyásolták.

A lajstromozó először arra következtetett, hogy a versenyző védjegyek csekély mértékben voltak hasonlóak, ha azokat teljességükben szemléljük, a következő okok miatt: (i) a védjegyek egyetlen eltérő betű ellenére kismértékben csupán vizuálisan hasonlóak, (ii) a védje-

gyek egyetlen eltérő magánhangzó ellenére hangzásilag csupán kismértékben hasonlók, és (iii) a védjegyek annak ellenére, hogy hasonló eredetűek, fogalmilag sem hasonlók (vagyis a japán származás nem elegendő, mert ez a jellegzetesség különböző felhasználók számára eltérő jelentéssel bírna).

A lajstromozó továbbá arra következtetett, hogy a versenyző védjegyek által fedett áruk átlapolnak egymással.

Végül, annak ellenére, hogy a védjegyek és az áruk hasonlók, a lajstromozó úgy döntött, hogy nem volt ésszerű valószínűsége az összetévesztésnek, mert az átlagfogyasztótól az lenne elvárható, hogy jelentős figyelmet szentel az áruk kiválasztásánál és megvásárlásánál annak, hogy az árun melyik védjegyet használják; az említett áruk viszonylag magas ára ugyanis igen valószínűtlenné teszi az összetévesztés valószínűségét.

Szingapúrban a jól ismert védjegyek tulajdonosai jogosultak meggátolni védjegyük hígitását még akkor is, ha nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége. Miként azonban alább szemléltetjük, a védjegytulajdonosok jól tették volna, ha ehhez az okhoz csak akkor folyamodnak, ha képesek megállapítani, hogy a SEIKI védjegy a SEIKO védjegyet juttatja a szemlélő eszébe.

A jelen esetben a Seiko nem tudta megalapozni, hogy hígitás lépne fel a SEIKI védjegy használata folytán televíziókészülékekkel és diszkmeghajtókkal kapcsolatban, mert (i) a védjegyek csupán csekély mértékben voltak hasonlók, ha egészükben szemlélték őket; (ii) csekély hasonlóság állt fenn a bejelentő áru és azon áruk között, amelyekkel (vagyis az időmérőkkel) kapcsolatban a SEIKO védjegy jól ismert volt Szingapúrban; és (iii) ezért nem volt „rendkívül valószínű”, hogy a fogyasztók a SEIKI védjegyet a SEIKO védjegyhez kapcsolják.

A fentiek következtében egy eredményes felszólalás nem nyugszik egyszerűen a védjegyek és az igényelt áruk közötti hasonlóságon. Inkább azoktól eltérő egyéb tényezőknek kell figyelmet szentelni, amelyek befolyásolhatják az összetévesztés valószínűségét.

Emellett hangsúlyozni kell, hogy a hígitási okra hivatkozáskor a felszólalónak bizonyítania kell a hasonlóságot azon árukkal kapcsolatban, amelyek vonatkozásában az áruk jól ismertek, szemben azokkal az árukkal, amelyekre a védjegyet lajstromozták.

Tajvan

Tajvanon 2009-ben vezették be a gyorsított vizsgálatot a zöld energia tárgyú találmányokra. A 2009. január 1-je és 2014. szeptember 30-a között benyújtott ilyen tárgyú szabadalmi bejelentések esetén az első elővizsgálati végzés kézhezvételéig eltelt átlagos idő 72,8 nap volt.

A legtöbb ilyen tárgyú bejelentést, 224-et az Amerikai Egyesült Államok nyújtotta be. Utána Japán következik 91, majd Kína 19 szabadalmi bejelentéssel.

Törökország

A *Kimberly Clark Worldwide Inc.* (Kimberly) kérelmet nyújtott be a Török Szabadalmi Intézetnél, hogy ismerje el KLEENEX védjegyének jól ismertségét. Az intézet azon az alapon utasította el a kérelmet, hogy a védjegyet nem használták Törökországban, és így az a legtöbb fogyasztó számára ismeretlen maradt, mert nem láthattak vagy vásárolhattak KLEENEX védjegyű termékeket.

A Kimberly azt állította, hogy 1872 óta van jelen a vonatkozó piacon, és hogy különböző jól ismert védjegyei vannak, amilyen a KLEENEX, a KOTEX, a HUGGIES és a SCOTT. Azt is állította továbbá, hogy a KLEENEX védjegyet:

- 1924-ben hozta létre, és Törökországban 1971 óta használja;
- a Landor Associates által folytatott vizsgálat szerint az Egyesült Államokban, Nyugat-Európában, Japánban, Oroszországban és Hongkongban képintenzitás és hírnév szempontjából vezető márkanevként azonosítják;
- az Egyesült Államokban azon 100 márkanev közé sorolják, amely márkanevek értékesítése megváltoztatta az Egyesült Államokat; és
- a világ legértékesebb márkanevei közé sorolják az AC Nielsen, az Interbrand és a Business Week által készített számos jelentésben.

A Kimberly azt is állította, hogy a Török Szabadalmi Intézet a KLEENEX védjegy jól ismert státuszára utalt abban a döntésben, amelyet a 35. áruosztályban benyújtott, 98/7159 számú védjegybejelentés elleni felszólalás ügyében hoztak.

Az intézet megállapította, hogy:

- nincs olyan bírósági döntés, amely a KLEENEX védjegy jól ismert státuszára utal; az eladási számok és egyéb dokumentumok, amelyeket a Kimberly benyújtott, nem voltak elegendőek annak bizonyításához, hogy a KLEENEX védjegy jól ismert; és
- az ügy vizsgálatának eredménye alapján úgy döntött, hogy a KLEENEX védjegy nem volt társítható a megjelölt árukkal.

A fentiek alapján a kérelmet elutasította.

A Kimberly a döntés ellen az Első Ankarai Szellemi és Iparjogvédelmi Bíróságnál nyújtott be fellebbezést. Ez a bíróság egy szakértő tanácsot bízott meg azzal, hogy értékelje a felek állításait. A szakértők jelentésükben a következőket állapították meg:

- egy védjegy jól ismert státuszának elismerésére irányuló kérelem értékelésekor a törökországi ismertséget kell figyelembe venni;
- a KLEENEX jól ismert védjegy számos országban, azonban ez az elnevezés időközben generikussá vált; és
- a benyújtott dokumentumok és a megadott tájékoztatás nem volt elegendő a KLEENEX védjegy törökországi jól ismert jellegének és használatának a bizonyítására.

A felek által benyújtott bizonyítékok és a szakértők jelentésének fényében a bíróság megállapította, hogy nem találtak bizonyítékot a KLEENEX védjegy törökországi helyi használatára vagy török fogyasztók általi ismertségére.

A fentiek alapján a bíróság a kérelmet 2009. április 21-én elutasította.

Ezt követően a Kimberly a legfelsőbb bírósághoz fordult, amely helyt adott a fellebbezésnek azon az alapon, hogy a „jól ismert védjegy” nincs meghatározva sem a Párizsi Uniós Egyezményben, sem a török védjegy törvényben.

A Párizsi Uniós Egyezmény megállapítja, hogy nem mindenkinek kell ismernie egy ilyen védjegyet ahhoz, hogy az jól ismert legyen.

Azt is megállapította, hogy egy védjegy jól ismertsége nem függ annak használatától, lajstromozásától vagy Törökországban a fogyasztók általi ismertségétől, hanem csupán attól, hogy a török piac vonatkozó szegmensében elismerik-e. A vizsgált esetben megállapította, hogy bár KLEENEX védjegyű terméket Törökországban nem árusítottak, a védjegyet elismerték a vonatkozó szektorban. Ennek megfelelően hatályon kívül helyezte az Első Ankarai Szellemi és Iparjogvédelmi Bíróság döntését, és az ügyet annak visszaküldte azzal az utasítással, hogy a legfelsőbb bíróság döntésével összhangban hozzon új döntést.

A Török Szabadalmi Intézet a legfelsőbb bírósághoz nyújtott be fellebbezést, kérve, hogy az fontolja meg döntését.

Az újabb döntésében megerősítette, hogy egy védjegyet Törökországban jól ismertnek lehet elismerni akkor is, ha az nincs használatban Törökországban. Ez a döntés a legfelsőbb bíróság és az Első Ankarai Szellemi és Iparjogvédelmi Bíróság általi megközelítés különbségeit is feltárta.